

A 12 Pátriarka Testamentuma

Rúben Testamentuma - Az értelmességről

I. 1 Ruben végakarátának hiteles másolata ez, amelyet halála előtt fiainak meghagyott, életének százhuszonötödik esztendejében. 2 József halála után két esztendővel, elgyengülésének napjaiban összegyűltek az ő fiai meg fiainak fiai, hogy még láthassák őt. 3 Akkor ő így szólott hozzájuk: - Gyermekeim, én meghalok, elindulok atyáim útján. 4 Amikor meglátta ott Judát, Gádot, Ászert, a testvéreit, így szólott hozzájuk: - Támasszatok meg, testvéreim, hogy elmondhassam testvéreimnek meg gyermekeimnek mindazt, amit a szívemben elrejtve őrizek, mert mostantól már elhagyatottá leszek. 5 Majd fölkelte, megcsókolta őket, és sírva mondotta: - Hallgassatok reám, testvéreim, hallgassatok meg mindazt, amit Ruben, a ti atyátok most parancsolatként meghagy néktek. 6 Íme, ma én tanúnak hívom mindannyiőtök előtt az ég Istenét, ne járjatok az ifjúság esztelensége és paráznasága szerint, mint én, aki megbotlottam, amikor beszenyeztem és bemocskoltam atyámnak, Jákobnak fekhelyét. 7 Megmondom néktek azt is, hogy az ÚR hét hónapon át igen nagy csapást mért rám ágyékomban, és ha az atyám, Jákob nem könyörög értem az Úrhoz, akkor az Úr elpusztított volna engem. 8 Harminc esztendő voltam, amikor ezt a gonoszt cselekedtem az Úr színe előtt, és hét hónap alatt egészen a halálig elgyengültem. 9 Hét esztendőn keresztül lelkemet bűnbánóan az Úr elé tártam. 10 Bort és részegítő italt nem ittam, semmiféle hús nem ment be a számba, a kívánczóság kenyerét nem ízleltem meg; bűnöm felett siránkoztam, mert az igen nagy volt, és nem volt hozzá hasonló egész Izraelben.

II. 1 Most pedig halljatok mindarról, gyermekeim, amit a megtérésem idején láttam: a megtévesztés hét szelleméről! 2 Hét szellem adatott Beliártól ellenségül az embereknek, az ifjúság minden tettének ők a fejei; 3 ez a hét szellem adatott át neki a teremtéskor, hogy általuk végezze az ember minden cselekedetét. 4 Első az élet szelleme, vele létrejött az ő beállítottsága. Második a látás lelke, vele létrejött a vágyakozás. 5 Harmadik a hallás lelke, vele létrejött a tanítás; negyedik a szaglás lelke, általa adatott meg a levegő és lélegzet beszívása és kifúvása. 6 Ötödik a beszéd lelke, vele létrejött a tudás. 7 Hatodik az ízlelés lelke, vele létrejött az ételek és italok elköltése, erő teremtett beléjük, mert a táplálékokban van az erő alapja. 8 A hetedik a nemzésnek és a közösülésnek a szelleme, vele jött közénk az élvezetvágy által a bűn. 9 Ez utóbbi a teremtés utolsó alkotása, és elsődleges az ifjúságban, mert tudatlansággal telt; és az élvezetvágy úgy vezeti a fiataalt, ahogyan a vak jár az árok felett, vagy mint a barom a szakadéknál.

III. 1 Mindezek tetejében ott van még a nyolcadik, az álom szelleme, vele létrejött a természet extázisa és a halál képmása. 2 Ezekben a szellemekben vegyült el a megtévesztés lelke. 3 Első a paráznaságé, aki az ágyékunkban és az érzékiségben él. Második a gyomorban élő telhetetlenség szelleme. 4 Harmadik a májban és az epében élő háborúskodás szelleme, negyedik a hízelkedés és az alakoskodás szelleme, hogy tetteiben szépségesnek mutakozzon. 5 Ötödik a nagyizálás szelleme, hogy előtte meghajoljanak és nagyot gondoljanak róla. Hatodik a hazugság szelleme, hogy romlásban és irigykedésben formálja meg a szavait, saját fajtája és környezete kárára. 6 Hetedik az igazságtalanság szelleme, vele együtt van a lopás és a kapzsiság, hogy szívének élvezetvágya szerint járjon el; az igazságtalanság szelleme együttműködik a többi szellemmel a [megvesztegető] ajándékok elfogadásában. 7 Mindezen szellem mellett, ott van még az álom szelleme, a nyolcadik szellem, a megtévesztésé és a képzelgésé. 8 Ilyenképpen jut a pusztulásra minden fiatal, mivel ez értelmét elhomályosítja az igazságtól, nem jár az Úr törvénye szerint, és nem hallgat atyáinak intéseire sem, amint velem is megtörtént ifjúságomban. 9 Most hát, gyermekeim, szeressétek az igazságot és az megoltalmaz titeket! Tanítani akarlak benneteket, hallgassatok tehát Rubenre, a ti atyátokra! 10 Ne ragadjon meg benneteket az asszony ábrázata és ne legyetek olyan asszonyok társaságában, akiknek férjük van, és ne kotnyeleskedjétek asszonyi dolgokba. 11 Ha nem pillantottam volna meg az árnyékban fürdő Bilhát, nem követtem volna el oly súlyos törvényszegést. 12 Gondolataimat megragadta az asszonyi mezítelenség, nem hagyott aludni, mígnem elkövettem az utálatosságot. 13 Mert Jákob, az atyánk ekkor atyjánál, Izsáknál tartózkodott, akkoriban volt ez, amikor Gáderben éltünk, az efratai Betlehem szomszédságában. Bilha pedig részeg volt, ott hevert az ágyán fedetlenül. 14 Meglátva őt mezítelenül, bementem hozzá, és elkövettem azt az istentelenséget, majd

otthagytam őt úgy, hogy aludt tovább, és kimentem. 15 De az Isten angyala kinyilatkoztatásában azonnal feltárta atyám előtt az én istentelen tettemet, sírt énmiattam, őt pedig soha többé nem érintette.

IV. 1 Legyetek óvatosak, hogy ne fogjon meg benneteket az asszonyok szépsége, és ne is foglalkoztatok az ő ármánykodásaikkal, inkább járjatok a szív egyenességében és az Úr félelmében! A jó munkákon fáradoztatok, legyetek gyakorlottak az írásokban és a nyájaitok között, ameddig az Úr nem adja meg nektek a házasság kötelékét azzal, akit ő választott, nehogy úgy megszenvedjete, ahogyan egykor én. 2 Utálatos tetteim miatt egészen atyám haláláig nem volt merszem Jákob arcába tekinteni, és nem mertem egyik testvéremmel sem beszélni. 3 Lelkiismeretem a mai napig zaklat az elkövetett tisztátlanság miatt. 4 Még az atyám bátorított engemet, és könyörög érettem az Úrhoz, hogy szűnjék meg fölöttem az Úr haragja, ahogyan az Úr vezette. Attól fogva vigyáztam magamra, és bűnt többé nem követtem el. 5 Így hát gyermekeim, tartsátok meg mindazt, amit meghagyok nektek, nehogy bűnt kövessetek el! 6 Mert a paráznaság a lélek csapdája, Istentől elszakít, és fokozatosan a bálványokhoz vezet, mivel ő az, aki megtéveszti az értelmet és a gondolatvilágot, az ifjakat időnek előtte a Hádészba vezeti. 7 Sokakat romlásba taszít a paráznaság, legyen bár valaki már az érett korban vagy nemes származású, szégyenletes dolgokat művel, szégyenletessé válik az emberek fiainak szemében és csúf tárgyává Beliár szemében. 8 Hallottátok József esetét, miként tartóztatta meg magát József az asszonyokkal szemben és tartotta tisztán gondolatait a paráznaságtól, így az Istennél és az embereknél egyaránt tetszésre talált. 9 Mert bár sok mindent elkövetett érte az egyiptomi asszony, mágusokat hívatott, varázsszereket vitt neki, de ő határozott elgondolásból nem engedte be szívébe a parázna vágyakat. 10 Ezért atyáink Istene megszabadította őt minden látható és elrejtett haláltól. 11 Mert ahol az értelmet nem győzi le a paráznaság, akkor ott Beliár sem diadalmaskodhat.

V. 1 Mert gyermekeim, az asszonyok mind gonoszak, mivel nincs se erejük, se hatalmuk a férfiak felett, a külsejükkel, szép formájukkal csábítanak, és így azokat a maguk oldalára állítják; 2 és, akiket bár testi erővel legyőzni nem tudnak, mégis diadalmaskodnak felettük fondorlatosságaik miatt. 3 Ezzel kapcsolatosan mondotta nékem, és oktatott engem az Úr angyala, hogy az asszonyok a férfiakon túl, inkább legyőzetnek a paráznaság lelke által, szívükben ármánykodnak a férfiak ellen, felcicomázzottan legelőször a gondolataikat zavarják meg, csábos tekintetükkel mérget szórnak, majd ha cselekedeteikkel célt értek, rabságra vetnek. 4 Mert bár az asszony nem tud erővel birokra kelni a férfiakkal, de a szajhák viselkedésével elsédítik őket. 5 Meneküljete tehát gyermekeim a paráznaság elől, és parancsoljatok rá feleségeitekre meg a leányaitokra, ne cicomázzák fejüket, se külsejüket, hogy megsédítsék az elmét, mert minden asszony, aki így ármánykodik, az az örök büntetésre lesz fenntartva. 6 Hiszen így bájolták el az őrangyalokat is még a vízözön előtt, minduntalan rajtuk járatták a szemeiket, egymás iránti vágyban éltek, gondolataikat cselekedeteik követték, így emberekké lettek, és a férfival való együttválásban mutatkoztak meg előttük. 7 És az asszonyokban felgerjedt a vágy a testük iránt, és ilyenképpen nemzették a gigászokat. Mert az égigérő őrangyalok ezért jelentek meg az asszonyok előtt.

VI. 1 Őrizkedjete tehát a paráznaságtól, és ha tisztán kívánjátok tartani az elméteket, vigyázzatok érzelmeitekre minden asszonnyal szemben. 2 Parancsoljatok rájuk, ne érintkezzenek a férfiakkal, hogy ők is megtisztuljanak gondolkodásukban! 3 Mert a velük való állandó társaság, mégha istentelenséget nem is követnek el, számukra egy gyógyíthatatlan betegség, nekünk pedig pusztítás Beliártól, és örök gyalázat. 4 A paráznaságban ugyanis nincs semmi megfontoltság, semmi istenfélelem sincs benne, de a vágyaiban ott lakik az összes irigykedés. 5 Megmondom nektek, ezek miatt ti irigykedni fogtok Lévi fiaira, próbáltok majd fölérni kerekedni, de ezt sohasem fogjátok elérni. 6 Mert az Isten tart ítéletet felettük, ti pedig a gonoszok halálával fogtok meghalni. 7 Az Úr ugyanis Lévinek és Júdának adta meg az elsőbbséget, de velük együtt nekem is, meg Dánnak és Józsefnek, hogy a fejedelmek felett álljunk. 8 Éppen ezért megparancsolom nektek, hallgassatok Lévire, mert ő ismeri az Úr törvényét, az ítéleteket ő mondja ki, és az áldozatokat ő mutatja be egész Izraelért, felkent főpapként az idők végezetéig, amint azt az Úr megmondotta. 9 Megeskettetelek benneteket az ég Istenére, hogy mindegyiketek igazságosan fog bánni embertársával, 10 és hogy alázatos szívvel fogtok Lévi elé járulni, hogy megkapjátok az ő szájából az áldást. 11 Ő pedig áldást mond Izraelre és Júdára, mert benne választatott ki az Úr, aki majd uralkodik minden nemzet felett. 12 Hódoljatok az ő magva előtt, mert értünk fog meghalni a látható és láthatatlan küzdelmekben, és a világmindenség királya lesz közöttetek.

VII. 1 Ezeket hagyta meg fiainak Rúben, és meghalt. 2 Koporsóba helyezték őt egészen addig, míg fel nem hozták Egyiptomból. Hebronban temették el, a kettős barlangban, ahova egykoron atyáit helyezték.

Simeon Testamentuma - Az irigységről

I. 1 Simeon szavainak hiteles másolata ez, amelyet halála előtt fiainak elmondott, életének százhuszadik esztendejében, és ugyanebben az évben halt meg József is. 2 Elgyengülésének napjaiban összejöttek meglátogatására, ő pedig erőt véve magán, felült, megcsókolta őket és így szólott hozzájuk:

II. 1 Halljátok hát mindazt, amit a szívemben őrizek, hallgassatok hát Simeonra, az atyátokra! 2 Atyánknak Jákobnak második fiaként születtem; anyám, Lia adta nekem a Simeon nevet, mert az Úr meghallgatta könyörgéseit. 3 Roppant erős ember voltam, nem rettentem én vissza semmitől sem, nem féltém semmit elkövetni. 4 A szívem keménnyé lett, májam hajthatatlanná, bensőm könyörtelenné, 5 márpedig a férfias megjelenés a Magasságbelitől adatik az emberek lelkébe és testébe egyaránt. 6 Ebben az időben irigykedtem Józsefre, mivel atyánk mindannyiunknál jobban szerette őt. 7 Az irgalmatlanságig megkeményítettem elmémet ellene, mert a megtévesztés fejedelme elküldte hozzám az irigykedés szellemét, és ez elvakulttá tette az értelmemet, hogy ne úgy közeledjek Józsefhez mint a testvéremhez, és ugyanakkor nem voltam tekintettel még Jákobra, az atyámra sem. 8 Ám az ő Istene és atyáinknak Istene elküldötte angyalát, és kiszabadította őt kezeim közül. 9 Akkor történt ez, mikoron én Szikhembe mentem, hogy kenetet vigyek a pásztoroknak, Ruben pedig Dothaeimbe, hogy a szükséges dolgokat beszerezze számunkra, meg mindazok pótlását, ami elhasználódott. Júda, a testvérünk eladta őt az izmaelitáknak. 10 Mikor megjött Ruben, elszomorodott, és meg akarta menteni őt atyánk miatt. 11 Én pedig megharagudtam Júdára, hogy élve elengedte Józsefet, és öt hónapon keresztül haragudtam reá. 12 Lesújtott reám ezért az Isten, megfosztott karjaim erejétől, így a jobb karom hét napon keresztül félig elszáradttá vált. 13 Akkor megértettem, gyermekeim, hogy mindez József miatt történt velem. Bűnbánatot tartottam és sírva könyörögtem az Úrhoz, hogy tegye újra egészségessé a karomat, akkor én távol tartom magamat minden szennytől, irigységtől és minden esztelenségtől. 14 Mert beláttam, hogy olyasvalami után lobbant fel a vágyam, ami gonosz az Úr előtt, meg atyánk, Jákob előtt, Józseffel a testvéremmel kapcsolatban, mivel irigykedtem reá.

III. 1 Éppen ezért óvakodjatok, gyermekeim, a megtévesztés és az irigység lelkétől, 2 mert az irigység uralni tudja az összes emberi gondolatot, nem hagyja az embert sem enni, sem inni, de még azt sem engedi, hogy az valami jót tegyen. 3 Minden esetben irgalmatlanul elbánik azzal, akit irigyel, de a megirigyelt mindenkor virulni fog, az irigykedő pedig elsorvad. 4 Két esztendő minden napján az Úr félelmében sanyargattam lelkemet, és megtudtam akkor, hogy az irigységet csak az Úr félelme tudja elűzni. 5 Aki az Úrhoz menekül, attól elfut a gonosz szellem, és a gondolatai ezzel megkönnyebbednek. 6 Ezek után már ő is együtt érez azokkal, akikre irigykednek, azokat sem ítéli el, akik szeretik őket, és így már az irigység is otthagya őt.

IV. 1 Atyám érdeklődött felőlem, mivel szomorúnak látott, mire azt mondtam: - A májam fáj. 2 Mert jobban búsultam én, mint ők együttvéve, hiszen én voltam a vétkes József eladásában. 3 Amikor lementünk Egyiptomba, megkötözött engemet, mint egy kémet; elismertem, hogy méltán szenvedek, és ez nem szomorított el. 4 József jó ember volt, az Isten szelleme lakott benne, jószívűségében és könyörületeségében nem tartott meg semmi rosszat magában velem szemben, hanem ugyanúgy szeretett engemet is, ahogy a többi testvéremet. 5 Őrizkedjete tehát, gyermekeim, mindenféle féltékenykedéstől és irigységtől, járjatok a lélek egyszerűségében és a szív jóságában, emlékezvén atyátok testvéreire, hogy az Isten nektek is kegyelmet, dicsőséget és áldást adjon a fejetelek felett; amint azt az ő esetében láthattátok! 6 Egyetlen napon sem mutatott haragot veletek szemben a most elmondottak miatt, sőt szeretett benneteket úgy, mint saját lelkét vagy fiait, dicsőségre emelt benneteket, gazdaggá tett titeket, és elhalmozott barmokkal meg mindenféle terményekkel. 7 Ezért, gyermekeim, szeressétek minden testvéreteket szívetek jóságából, és távozzon el tőletek az irigykedés szelleme! 8 Ez megkeményíti lelketeiket, testeteiket lerontja, elmétekben indulatokat támaszt, gondolataitokat véres cselekedetekre buzdítja, és nem engedi, hogy értelmünk az emberek javán fáradozzon, de még az

alvástól is megfoszt; így támaszt zavart a lélekben és remegést a testben; 9 mert még álmában is a gonoszság utáni megindultság elemésztí őt, a gonosz szellemek zaklatják a lelkét, és gyötrik a testét, és zavartan ébred fel álmából; és így az ilyen, mint gonosz és mérgezett szellem birtokosa mutatkozik meg a többi ember előtt.

V. 1 Mindazonáltal József egész megjelenésében szépséges volt, látásra gyönyörködtető, semmiféle gonoszság nem lakott benne; mert az arcvonásokban kitükröződik a zaklatott szellem. 2 Most tehát, gyermekeim, szíveteket alakítsátok a jó szellemében az Úr színe előtt, egyenesítsétek meg útjaitokat az emberek színe előtt, és így majd kegyelmet fogtok találni Isten és az emberek előtt egyaránt. 3 Vigyázzatok arra, hogy ne váljatok paráznákká, mert minden rossznak szülőanyja a paráznaság, elszakít bennünket az Istentől, és Beliárhoz vezet. 4 Mert megtudtam azt is Énok írásából, hogy fiaitok veletek együtt paráznaságban romlottakká lesznek, és Lévin kardot fogva igazságtalanságot követnek el. 5 De még Lévi közelébe sem tudnak férkőzni, mert az Úr harcát harcolja ő, és győzelmet fog aratni összes seregeitek felett. 6 És számuk kevés lesz, szétszórva Lévíben és Júdában is, és nem lesz önállóvá közületek egy sem, ahogyan ezt atyám, Jákob is megjövendölte előre áldásában.

VI. 1 Íme mindent előre megmondtam nektek, legyetek tehát azon, hogy lelketek bűneiből megigazultakká váljatok! 2 Ha elűzitek magatokból az irigységet meg mindenféle nyakasságot, úgy fognak virágozni a csontjaim Izraelben, mint a rózsa, testem pedig mint a liliom Jákobban, illatozásom olyan lesz, mint Libanon illata, az idő végeztéig szentek növekednek ki belőlem, mint a cédrusok, amelyek ágai messzire elnyúlnak. 3 Akkor majd Kánaán magva mind kipusztul, elvész Amálek minden utódja, és elpusztulnak mind a kappadókiaiak, és minden hettita a romlásba jut. 4 Akkor majd a föld kivetí magából Kámot, és az egész pogányság elpusztul. A föld megnyugszik majd mindenféle zavargásoktól, és minden ég alatt dülő háborútól. 5 Ekkor fog majd Széth megdicsőülni, mert az Úr, Izrael hatalmas Istene megjelenik a földön emberi alakban, és megszabadítja benne Ádámot. 6 Ekkor a tévelygés minden szellemét eltaposásra adják, és az emberek uralkodni fognak a gonosz szellemek felett. 7 Akkor majd örvendezésben én is feltámadok, és áldani fogom a Magasságbelit az Ő csodálatos tetteiben, mert az Isten testet ölt magára, együtt étkezik az emberekkel, és megszabadítja az embereket.

VII. 1 Most tehát gyermekeim, hallgassatok Lévíre, és végezzétek el a tisztulást Júdában, és ne kerekedjeteek fölé ennek a két törzsnek, mert belőlük fog felkelni néktek az Isten szabadítása. 2 Mert Lévíből főpapként, Júdából királyként kelti föl az Istent és embert; így fogja ő megszabadítani az összes pogányt és Izrael népét. 3 Ezért mindannyiótoknak meghagyom, de ti is parancsoljátok meg gyermekeiteknek, hogy tartsák meg így ezeket minden nemzedékükben.

VIII. 1 Ezzel befejezte Simeon mindazt, amit csak fiainak meghagyott, és elnyugodott atyáinál százhusz esztendőskorában. 2 Romolhatatlan fából készült koporsóba helyezték, hogy csontjait átvigyék Hebronba. Az egyiptomiak háborúskodása idején titokban vitték el, 3 József csontjait pedig ott őrizték az egyiptomiak, a királyok sírboltjai között. 4 A varázslók ugyanis megénekelték, hogy József csontjainak átvitelekor egész Egyiptomot sötétség fogja borítani, és igen nagy zavargás lesz majd az egyiptomiak között, mert lámpával sem látják meg még a testvéreiket sem.

IX. 1 Simeon fiai pedig a gyászolás törvényeinek megfelelően elsiratták atyjukat, és ottmaradtak Egyiptomban egészen azon kivonulás idejéig, amely Mózes keze által történt.

Júda Testamentuma - A bátorságról, a pénzsóvárságról és a paráznaságról

I. 1 Judah szavainak hiteles másolata ez, amelyeket halála előtt intézett fiaikhoz, 2 mikor összegyűltek nála, így szólt hozzájuk: 3 gyermekeim, figyeljetek atyátokra, Judáhra. Negyedik gyermeke voltam atyámnak; és Léa, az anyám Judahnak nevezett, mondván, köszönetet adok az JHVH-nak, amiért egy negyedik fiat is adott nekem. 4 Fiatal koromban heves, hirtelen természetű voltam, de engedelmeskedtem atyám minden szavának. 5 Magasztaltam anyámat, és a tőle született nővéremet. 6 Történt pedig amikor már férfivá értem, mikor atyám, Jákob már fölnevelt engemet, ezeket mondotta nékem: király leszel majdan, és mindenben siker kísér.

II. 1 Az Úr kegyelmét adta minden cselekedetemre, akár a mezőn, akár a házamban végeztem azokat. 2 Emlékszem, abban az időben mindenki láttára együtt futottam a szarvasünővel, földre terítettem azt, és ételt készítettem belőle atyámnak. 3 Futás közben kaptam el az őzet és a mező minden négylábú állatát, meg tudtam fogni a vad kancát, legyűrtem és megszelídítettem. 4 Az oroszlánt megöltem, és a szájából vettem ki a kecskegidát, a medvét mancsánál ragadtam meg, levettem a szikláról, és szörnyethalt; 5 utolértem a vaddisznót, futás közben elkaptam és széttéptem. 6 Hebronban egy leopárd ugrott a kutyámra, és farkánál megragadva a sziklához vágtam, így zúztam össze. 7 A mezőkön legelésző vadbikát szarvainál fogva megragadtam, körbeforgással elgyengítettem, miközben az hánykolódott, elveszejtettem.

III. 1 És amikor a kananeusok királyai közül kettő felvértezten, sok néppel maguk mögött a nyájainkra tört, én egymagam Hászur királyára rontottam és a porcaiba vágtam, lerántottam és végeztem vele. 2 A másik királyt, Táfuát, aki lóháton ült, szintén megragadtam, és ugyanígy szétkergettem ennek népét is. 3 Ákhor, az óriás király gerelyeket vetett rám lóhátról, amelyek elém s mögém fúródtak [a földbe], mire én egy hatvanfontos követ vágtam hozzá, ami megölte a lovát. 4 Két álló órán át öldökölve küzdöttünk, és én pajzsát kettéhasítottam, lábait lecsaptam és megöltem őt. 5 És amikor én már a páncélzatát fejtegettem le a testéről, kilenc férfi támadt rám a társai közül, és tusakodni kezdtek velem. 6 Ruhámat letépték a kezemről; de négyüket az ellenem felhordott kövekkel csaptam agyon, a többiek elmenekültek. 7 És atyánk, Jákob ölte meg a hatalmas erejű, tizenkét könyök magasságú Beeliszath-ot, aki minden királyok királya volt. 8 És félelem szállta meg őket [a kánaánitákat], és megszüntették minden ellenünk való hadakozásukat. 9 Ezek után atyám mentes maradt mindenféle háborgatástól, amikor a testvéreimmel voltam. 10 Mert atyám látomást kapott arról, hogy az erősség angyala mindenhol ott kísér engemet, és soha nem fognak diadalt venni rajtam.

IV. 1 És dél felől nagyobb háború jött ránk, mint amelyet Sékemben vívtunk; és én beálltam testvéreim csatasorába, ezernyi férfit üldözőbe vettünk, magam megöltem belőlük kétszázat, köztük négy királyt. 2 Így jutottunk el védősáncaikhoz, ahol további két vezérüket öltem meg. 3 Eképpen foglaltuk el Házort, és szabadítottuk ki a királyok foglyait.

V. 1 Másnap elmentünk Areta alá, az erős, a sáncokkal ellátott város alá, amely annak előtte halálosan megfenyegetett bennünket. 2 Én és Gád a várost keleti oldala felől közelítettük meg, Ruben és Lévi nyugatról és dél felől. 3 Ők, akik a falakon belül voltak, azt gondolták, hogy mi csupán egyedül vagyunk, felénk csoportosították támadásukat, 4 de az ott elrejtőzködő testvéreink karokon felmásztak a sáncokra, és bejutottak a városba a védők tudta nélkül, 5 és elfoglalták azt a kard élével. Voltak olyanok, akik a toronyba menekültek, mire a tornyot felgyújtottuk, az ott levőket elfogtuk. 6 Amikor elhagytuk a várost, Taffosz férfiai rátörtek a fogházainkra, s mi fiainkkal együtt üldözőbe vettük őket Taffoszig. 7 Akkor ezeket is lemészároltuk, a városukat pedig felégettük, s mindent, amit abban találtunk, zsákmányként elhurcoltunk.

VI. 1 Amikor pedig Kuzéba vize mellett voltunk, Jóbel fiai támadtak meg bennünket 2 és mi megküzdöttünk velük, megfutamítva őket, és szövetségeseiket, Shilo fiait velük együtt legyilkoltuk, és nem hagytunk nekik lehetőséget arra, hogy újra megtámadjanak bennünket. 3 Öt nap múlva Makhir férfiai törtek ránk, hogy elragadják zsákmányainkat. Heves csatát vívtunk velük, mert az erős férfiakkal egész tömege volt közöttük, de már azelőtt megöltük őket, mielőtt csatarendbe álltak volna. 4 Amikor pedig városuk alá érkeztünk, asszonyaik a hegy csúcsáról köveket gurítottak le ránk, arról a csúcsról, amelyre maga a város épült. 5 Én és Simeon elrejtőzködtünk a város mögött, majd elfoglaltuk a magasságot, és az egész várost leromboltuk.

VII. 1 Másnap hírül adták nekünk, hogy két város királyai hatalmas sereggel vonulnak ellenünk. 2 Erre én és Dán ammoreusoknak álcáztuk magunkat, és mint szövetségeseink jutottunk be a városukba. 3 Az éj leple alatt kinyitottuk a kapukat az odaérkező testvéreinknek, majd minden férfit és mindenüket elpusztítottunk, amijük csak volt elzsákmányoltuk, a hármas védőfalat pedig leromboltuk. 4 Majd Tamna alá érkeztünk, amely minden ellenünk harcoló királynak a legfőbb mentsvára volt. 5 Ott

felfuvalkodottságomban ragadott el az indulat engemet, a hegytetőn rájuk rontottam, de ők köveket meg nyilakat szórtak rám, 6 és ha akkor Dán, a testvérem nem jön segítségemre, elveszejtettek volna engemet. 7 Dühösen rájuk vetettük magunkat, erre azok mind elfutottak, ahányan voltak, annyi felé menekültek, majd atyámat kérlelték, hogy békét köthessenek velünk. 8 Ezek után már semmiféle kárt nem tettünk bennük, sőt minden foglyot visszaadtunk nekik. 9 Akkor én felépítettem Tamnát, atyám pedig Rambáélt. 10 Amikor ez a háborúskodás folyt, húszesztendő voltam, a kánaániták pedig rettegtem tőlem és testvéreimtől egyaránt.

VIII. 1 Ekkorra már igen sok jószágom volt, a pásztoraim vezére pedig az adullámi Iram volt. 2 Mikoron elmentem hozzá, megláttam ott Barszánt, Adullám királyát, aki vendégségbe hívott bennünket, lakomát adott elénk, és rávett engem arra, hogy vegyem feleségül lányát, Bathsuát. 3 Ő pedig megszülte nekem Ert, Onánt és Selahot, de közülük kettőt gyermektelenül ragadott el az Úr, csak Selah maradt életben, az ő gyermekei vagytok ti.

IX. 1 Tizennyolc esztendeig tartó békességben éltünk atyám és mi mind, Ézsauval, atyánk testvérével, annak fiai meg velünk; azután történt ez, hogy mi kijöttünk Mezopotámiából, Lábánból. 2 Amikor letelt a tizennyolc esztendő, negyven esztendő koromban, ellenünk jött Ézsau, az atyám testvére, hatalmas és erős sereggel. 3 Jákob nyilától esett el Ézsau, halottként vitték Szeir hegyére, majd pedig felvitték őt a magasra fekvő Eirramnába, és ott eltemették. 4 Mi pedig üldöztük Ézsau fiait, városuknak vasból épült falai és bronzból készült kapui voltak, és nem tudtunk oda behatolni, így körülfogtuk és ostrom alá vettük azt. 5 Húsz nap telt el, de még akkor sem nyitották meg; látva ezt, létrát vittem oda, pajzsot tettem a fejemre, felmentem azon, miközben még három tálentumnyi köveket is félrelöktem, amikor pedig feljutottam, mintegy négy hatalmasságot ejtettem el. 6 Akkor már feljutott Ruben meg Gád is, és ők további hatvanat pusztítottak el ott. 7 Erre békét könyörögtek ki tőlünk, és mi atyánk tanácsát megfogadva legyőzöttekként fogadtuk el őket. 8 És fizették nekünk a kétszáz véka búzát, meg az ötszáz mérő olajat, és az ezerötszáz mérő bort addig, amíg kitört az éhínség, és Egyiptomba mentünk.

X. 1 Ezek után történt, hogy fiam, Er feleséget vett magához, Támárt Mezopotámiából, Arám leányát. 2 Er pedig gonosz volt, megfeledkezett Támárról, mivelhogy ő nem volt Kánaán földjéről való, ezért az Úr anyála elveszejtette őt a harmadik nap éjszakáján. 3 És nem hált még Támárral, mert anyjának gonosz terve miatt nem akart gyermeket tőle. 4 A házasság napjaiban összeadtam vele Onant, de ő ugyanúgy gonoszságában nem ismerte meg Támárt, holott egy évet élt vele. 5 És amikor bevezettem hozzá, hogy végre tegye meg, együtt háltak ugyan, de magvát, anyja parancsának megfelelően a földre eresztette, és Onan is meghalt a gonoszsága miatt. Selaht is hozzá akartam adni, de az anyja, Báthsua ezt már nem engedte meg, mert rosszat forralt Támár ellen, mivel az nem volt Kánaán leányai közül való, mint ahogyan ő maga.

XI. 1 És bár tudtam én azt, hogy gonosz egy faj a kánaánita, de ifjúságom vágyai elvakították a szívemet. 2 És amikor láttam őt bort tölteni, a bortól való bódulat miatt kelepcebe estem és így vettem őt magamhoz, anélkül, hogy kikértem volna atyámnak a tanácsát. 3 Ő pedig a távollétemben Kánaánból vett feleséget Selah mellé. 4 Amikor megtudtam, hogy mit tett, megátkoztam őt lelke keserűségében. 5 És fiait követve ő is meghalt a gonoszsága miatt.

XII. 1 Ezek után két évre, Támár özvegy lévén, megtudta, hogy én birkanyírásra megyek, felékesítette magát, mint egy menyasszony, és leült a város előtti kapunál. 2 Törvényben van ugyanis az amorreusoknál, hogy a menyasszonyt hét napon át kiültetik a városkapuba, hogy paráználkodjon. 3 Hózeb vizeinél megittasodva, a bor miatt nem ismertem fel őt, mert megtévesztett engemet szépsége és díszes öltözete. 4 Így hát odahajoltam hozzá, és megszólítottam: - betérnék hozzád. Erre ő így válaszolt: - Mit adsz ezért énnekem? Akkor én átadtam neki foglalóként a botomat, övemem, meg királyi fejéketem, betértem hozzá, ő pedig fogant. 5 De nem tudtam én akkor, hogy mit is teszek valójában. El akartam veszíteni őt, erre ő titokban elküldte hozzám a foglalóját, és az megszegyenített engem. 6 Magamhoz hívtam, és visszahallottam tőle a szavakat, amelyeket titokban mondtam neki, amikor részegségemben vele háltam; és nem tudtam elveszíteni őt, mert ez az Úrtól volt. 7 Erre én ezt mondtam neki: - Nemde álnokul cselekedtél, egy másik asszonytól kaptad ezeket a zálogtárgyakat is. 8 De egészen halálig többé soha nem közeledtem hozzá, mivel elkövettem ezt az utálatosságot egész Izrael szeme láttára. 9

Később a város lakosai elmondták, hogy nem volt a városban [parázna] menyasszony, ő más vidékről való volt, és csak rövid ideig ült ott a kapuban, 10 és azt gondolta, senki nem tudja meg, hogy betértem hozzá. 11 Mindezek megtörténte után mentünk le Egyiptomba Józsefhez az éhínség miatt. Negyvenhat éves voltam akkor, és hetvenhárom esztendőm éltem meg itt.

XIII. 1 Most pedig halljátok meg gyermekeim, amit én, a ti atyátok parancsolatként meghagyok nektek. Szavaimat őrizzétek meg, az Úr igazságai szerint cselekedjétek, engedelmeskedjétek az Úr Isten parancsolatainak. 2 Ne kívánságaitok szerint járjatok, se gondolataitok vágyai szerint, se szívetek gőgjét követve! Ne hevüljétek ifjúságotok erejének cselekedeteiben, mert mindez tisztátalan az Úr szemében. 3 Valamikor én is kérkedtem a háborúban szerzett dicsőségemben, a szép alkatú asszonyok arca nem csábított el, megfeddtem Rubent, a testvéremet Bilha, atyám asszonya miatt, de a féltékenység és a paráznaság szelleme feltámadt bennem is, úgy, hogy elbotlottam Báthsuával a kánaánitával, meg Támárral, aki fiaim jegyese volt. 4 Apósomnak pedig ezt mondtam: - kikérem atyám tanácsát, és majd úgy veszem el a lányodat. Ám ő nem hajlott erre, hanem lánya miatt megmutatott nekem egy hatalmas tárház aranyat; mivelhogy király volt ő. 5 És felékesítette a lányát arannyal meg gyöngyökkel és meghagyta neki, hogy felszolgáljon nekünk asszonyi szépségében, amint lakomázunk. 6 Akkor a bor elfordította a szemeimet, szívemet meg elhomályosította a gyönyörűség. 7 Vágy fogott el engem utána, megszerettem és lefeküdtem vele, és ezzel megszegtem az Úr törvényét és atyáim törvényét, és feleségül vettem őt. Szívemnek gondolataiért azzal fizetett nekem vissza az Úr, hogy nem lelhettem örömet a gyermekeiben.

XIV. 1 Ezért gyermekeim, ne részegedjétek le a bortól, mert a bor elfordítja értelmünket az igazságtól, belopja a vágyak indulatát, és tévelygésbe viszi szemeinket. 2 A paráznaság lelke a bort szolgálként használja fel, értelmünket a gyönyörök keresésén járhatja, és ez a kettő elveszi az ember erejét. 3 Ha pedig valaki a lerészegedésig issza a bort, bemocskolt gondolatai közepette összezavarja az értelmét a paráznaság végett, és feltűzeli testünket az együtt hálásra, és ha vágyaink tárgya jelen van, elköveti a bűnt, de szégyent nem érez miatta. 4 Ilyen a bor gyermekeim, a részeg embert pedig senki sem dicséri. 5 Látjátok, engemet is megtévesztett, és nem szégyenkeztem ott a városban a nagy sokaság előtt, hanem mindenki szeme láttára odahajoltam Támárhoz, így elkövettem azt a nagy bűnt, és a fiaim szégyenének lepleit felfedtem. 6 Bort ittam, és nem szégyenkeztem az Úr parancsolata miatt, hogy kánaánita asszonyt vegyek magamhoz. 7 A borivónak mértékletességre van szüksége, a mértékletességre, s ez a mértékletesség: a borivó annyit igyon, ameddig megtartja az illendőséget. 8 Mert ha eljut odáig, hogy az eszét elveszti, a tévelygés szelleme megtámadja elméjét, hogy részegségében szégyenletes dolgokat műveljen, a törvényt megszegje a szégyen érzete nélkül, sőt, bűnével még inkább tűzbe jön, és azt tartja, hogy helyesen cselekedett.

XV. 1 Az, aki paráználkodott és felfedte szemérmét, az a paráznaság rabja lesz, nem fogja fel, hogy amiatt éri kár, s nem szégyenkezik, amikor megbecstelenül. 2 Lehet az ember király, ám amikor paráználkodik, elveszti királyságát és a paráznaság szolgájává válik, ahogyan én is szégyenbe estem. 3 Mert átadtam érte pálcámat, amely a nemzetségem kormány-pálcája, az övemet, amely az erősségem, hasonlóan a diadémomat is, ami a királyságom dicsősége. 4 Én pedig megbántam mindezeket, bort és húst egészen öregségem idejéig nem vettem magamhoz, és semmiféle gyönyörkeltőre rá nem tekintettem. És az Isten angyala megmutatta nekem, hogy az asszonyok mindenkor uralkodnak királyon és kolduson egyaránt, a királytól elragadják a dicsőségét, a hőstől az erejét, a koldustól pedig még azt a keveset is, amiye van.

XVI. 1 Vigyázzatok hát, gyermekeim, a bor határára, mivel négy gonosz szellem lakozik benne: a heves vágyódásé, a haragé, a tékozlásé és a piszkos nyereségvágyé. 2 De ha mértékletesen, az Úr félelmében, a tisztességnek megfelelően isszátok, élni fogtok, ha pedig nem a tisztességnek megfelelően isszátok azt, és ha elvetitek magatoktól az Úr félelmét, akkor majd lerészegedtek, ezáltal szégyenletes dolgokba fogtok keveredni. 3 Így hát ne igyatok mértéktelenül, nehogy a gőg, a veszekedés, a rágalom és az Úr parancsai megszegésének szavai legyenek az ajkaitokon, mer így még idő előtt elpusztultok. 4 A bor képes arra, hogy az Isten titkait másoknak is feltárja, ahogyan ezt én is tettem az Úr parancsaival, amelyeket Jákobnak, az atyámnak titkaival együtt felfedtem a kánaánita Bathsuának, pedig az Úr meghagyta mindannyiunknak, hogy nem szabad feltárni nekik ezeket.

XVII. 1 Megparancsolom nektek gyermekeim, hogy ne ragaszkodjatok az ezüstpénzhez, és ne tekintetek az asszony szépségére; mert az ezüst szeretete és a szépsége miatt estem hibába Bathsúával, a kánaánitával. 2 Tudom, hogy e két dolog miatt esik gonoszságba a nemzetségem, 3 meg azt is, hogy a fiaimtól származó megfontolt embereket is tönkreteszi, és olyanokat művelnek, amelyek Judah királyságát kisebbitik, azt, amit az Úr megadott nekem az atyám iránti engedelmességemre való tekintettel. 4 Mert sohasem szomorítottam meg atyámat, Jákobot, hanem mindent, amit csak meghagyott nekem, megtettem. 5 Ugyanúgy Ábrahám, atyámnak atyja is megáldott engemet, hogy uralkodjam majd Izrael felett; hozzá hasonlóan Izsák is áldást mondott reám. 6 Így tudom én azt, hogy belőlem fog felkéltni a királyság.

XVIII. 1 Mert tudom azt, Énoknak, az igaznak a könyvéből, hogy mi minden gonoszságot fogtok majd véghezvinni a végső napokban. 2 Őrizkedjétek tehát gyermekeim a paráznaságtól meg a pénzsóvárságtól, hallgassatok Judahra, az atyátokra! 3 Mert ezek fordítanak el benneteket az Isten törvényétől, elhomályosítják a lélek gondolatait, nagyizolásra tanítanak, és nem teszik lehetővé azt sem, hogy az ember irgalmasságot gyakoroljon embertársaival. 4 Minden jóságtól kifosztja a lelket, fáradtság és levertség a következménye, az álmod elveszi, a testet tönkreteszi, 5 az Istennek bemutatott áldozatot eltapossa, az áldásra nem emlékezik, a próféta szavára nem hallgat, és az isteni szóra felingerül. 6 Nem az Isten parancsaival, hanem kétféle szenvedéllyel szolgálja az Istent, és így voltaképpen nem is tud hallgatni az Istenre, mert a lelke elvakulttá válik, ezért nappal is úgy jár, mint a sötétben.

XIX. 1 Gyermekeim, a pénzsóvárság bálványimádásba visz benneteket, mert akit a pénz megtéveszt, istennek mondja azokat, amik valójában nem istenek, és azt, akinek van belőle, az örületbe kergeti. 2 A pénz miatt vesztettem el a gyermekeimet, és ha a lelkem nem alázkodik meg, és ha Jákobnak, az atyánknak, nem lettek volna a könyörgései, most gyermektelenül halhatnék meg. 3 De atyáimnak Istene, aki oly könyörületes és irgalmas, tudta jól, hogy ezeket csak tudatlanságom miatt követtem el. 4 Elvakulttá tett engem ugyanis a megtévesztés fedelme és kormányzója, mint minden embert és minden testet; a bűnben megrontott, így ismertem meg saját gyengeségemet, bár legyőzhetetlennek tudtam magamat azelőtt.

XX. 1 Tudjátok meg, gyermekeim, hogy az emberben két szellem tevékenykedik, az igazságé és a megtévesztésé. 2 És ezek között áll az értelmünk gondolkodása, és ezen áll, hogy melyik felé fog hajolni. 3 Ennek megfelelően lesz feljegyezve az ember, hogy bensőjében az igazsághoz vagy tévelygéshez tartozik-e, és mindkettőt ismeri az Úr. 4 Nincs olyan idő, amelyben rejtve maradhat az emberek cselekedete, mivel az a bensőben felíratik az Úr színe előtt. 5 Ám az igazság szelleme mindenről tanúságot tesz, és mindent megítél; és a bűnös saját szívének ismertetése szerint ég el, és bírójára nem emelheti arcát.

XXI. 1 Gyermekeim, szeressétek Lévit, hogy életben maradjatok, ne magasztaljátok magatokat nálánál nagyobbra, nehogy a teljes pusztulásra jussatok. 2 Mert az Úr nekem a királyságot adta, de neki a papsági tisztet, és a királyságot a papságnak rendelte alá. 3 Nekem adta mindazt, ami itt a földön van, de neki meg azokat, ami odafönn az egekben. 4 Ahogyan az ég felette van a földnek, úgy van felette az Istentől rendelt papság is a földön lévő királyságnak. 5 Mert az Úr angyala mondta meg énnekem: őt választotta ki az Úr, inkább mint tégedet, hogy közeledjen hozzá, és az ő asztaláról étkezzék, és följánlja neki Izrael fiainak elsőszengéjét, 6 te pedig olyan legyél, mint a tenger. Ahogyan a tengeren igazak és gonoszak egyaránt hányatnak a vihartól, egyesek majd fogságba jutnak, míg mások meggazdagodnak, úgy lesz majd benned is az emberiség minden nemzetsége, egyesek a hánykolódás közepette fogságra jutnak, míg mások zsákmányt szerezve meggazdagodnak. 7 Mert a királyok olyanok lesznek, mint a tengeri szörnyek, az embereket úgy nyelik el, akár a halakat, szabadon született lányokat és ifjakat fogságra vetnek, házakat, földeket, nyájakat, meg vagyontárgyakat rabolnak el, 8 sokaknak testét igazságtalanul hollókkal és ibiszekkel etetik meg, sőt a gonoszságaikat még kapzsisággal is tetézik. 9 Olyanok lesznek, mint a másokat lerohanó hamis próféták, és minden igazat üldözni fognak.

XXII. 1 És az Úr megoszlást hoz rájuk, így fogja megbüntetni őket, és állandó háborúskodás lesz Izraelben; 2 idegen nemzetségből való emberek között teljeseedik be a királyságom, egészen addig, amíg

el nem jó Izrael üdvössége, az Isten igazságának megjelenése, ő fog majd nyugalmat szerezni Jákobnak, meg az összes pogány népnek. 3 Ő lesz az, aki megőrzi országom erejét egészen az idők végezetéig, mert esküvel esküdtött meg nékem az Úr, hogy nem fogja elhagyni királyságomat és magvamat egyetlen napra sem, egészen az idők végeztéig.

XIII. 1 Nagy szomorúságomra vannak, gyermekeim, a ti kicsapongásaitok, varázslataitok, meg bálványimádásaitok, amelyeket majd az országlás ellen műveltek, követvén azokat, akikben a varázslás szelleme van, meg ezeknek sugallatait. 2 Leányaitokat a megtévesztés démonainak az énekeslányaivá, meg szajháivá teszitek, és belekeveritek magatokat a pogányok mocskaiba; 3 amelyekért éhínséget meg dögvészt bocsát rátok az Úr, halálra és kardéltre ítél benneteket, mint a kutyákat szétkergetnek benneteket, szemetek begyullad és kialszik, csecsemőiteket elszakítják tőletek, elragadják tőletek az életetek társát, vagyontaitoktól megfosztanak titeket, az Úr templomát felégetik, földetek pusztasággá válik, ti meg a pogányok szolgálivá lesztek. 4 Asszonyaik számára közületek fogják csonkítani eunukhjaikat; 5 mígnem visszatértek az Úrhoz jó szándékú szívvel, és megtérve az Isten törvényeiben fogtok járni; akkor könyörülettel tekint rátok az Úr, és kiszabadít benneteket a pogányok fogságából.

XXIV. 1 Mindezek megtörténtével fölkel nektek a csillag Jákobból békességben, fölkel egy ember az én magvamból, mint az igazság Napja, egyszerűségben és igazságosságban jár az emberek között, és semmiféle bűnt nem találnak őbenne. 2 Az ég megnyílik felette, hogy a Szent Atya szellemének áldása kiáradjon rá, és kiáraszsa rátok a kegyelem szellemét. 3 Akkor az igazságban fiaivá lesztek, és elsőtől az utolsóig, minden parancsolatát megtartjátok. 4 A magasságbeli Isten hajtása ő, minden test életének forrása. 5 Ő fogja fénylővé tenni királyságom jogarát, és a ti gyökereitekből sarjad majd ki a hajtás; 6 és benne fog felkelni az igazságosság pálcája a pogányok számára is, megítél és megszabadít mindenkit, aki csak segítségül hívja az Úr nevét.

XXV. 1 Ezek után az életre támad fel Ábrahám, Izsák és Jákob, én meg testvéreimmel együtt vezérek leszünk, olyanok, akik kormányozzák Izraelt. Lévi elsőként, én a második, József a harmadik, Benjamin negyedik, Simeon ötödik, Isszakár hatodik, s így rend szerint. 2 Az Úr megáldja Lévit, a jelenlét angyala pedig engemet, a dicsőség erősségei Simeont, az ég Rubent, a föld Isszakárt, a tenger Zebulont, a hegyek Józsefet, a sátor Benjamins, a csillagok Dánt, a föld bősége Naftalit, a Nap Gádot, az olajfa pedig Ásert. 3 Mindnyájan egyetlen néppé leszünk az Úr előtt, egy nyelvű, és Beliár megtévesztő szelleme nem lesz már többé, mert tűzbe lesz vetve mindörökké. 4 Akkor majd mindazok, akik szomorúság közepette haltak meg, örömben támadnak fel; akik pedig szegénységben éltek az Úrért, gazdagokká lesznek. Az éhezőket jóllakatja, az erőtlenekeket megerősíti, és azok, akik az Úrért haltak meg, életre kelnek. A szarvasok örvendezésükben együtt futnak Jákobbal, az Izraelben élő sasok örvendezve szárnyalnak. Ám az istentelenekekre szomorúság vár, a bűnösök akkor majd siránkoznak, és minden nép dicsérni fogja az Urat az idők végezetéig.

XXVI. 1 Tartsátok meg hát, gyermekeim, az Úr összes törvényét, mert ebben van minden olyan ember reménysége, aki csak az ő útján halad. 2 Majd így szólt hozzájuk: Íme, ma itt a szemetek láttára meghalok, száztizenkilenc esztendőskoromban. 3 Ne előkelő öltözetben temessetek el, a benső részem ne vegyétek ki, mert ilyet csak az uralkodók tesznek, hanem majd vigyetek engem magatokkal Hebronba. 4 Amint elmondta ezeket, elszenderült Judah, fiai pedig mindent úgy tettek, ahogyan ő azt meghagyta nekik; Hebronban atyái mellé temették el.

Isszakár Testamentuma - Az egyszerűségről

I. 1 Isszakár szavainak hiteles másolata ez. Mikoron összehívta fiait, így szólott hozzájuk: - Hallgassatok most gyermekeim atyátokra, Isszakárra, fogadjátok be fületekbe annak szavait, akit Isten szeret! 2 Jákobnak ötödik fia voltam, aki a mandagoráért járó fizetségképpen születtem meg. 3 Abban az időben ugyanis Ruben, a fivérem mandagorát hozott haza a mezőről, és Rákhel, aki elébe ment, elvette tőle azokat. 4 Erre elsírta magát Ruben, akinek hangjára Lia, az anyám kijött oda. 5 Ezek voltak ugyanis azok az illatozó gyümölcsök, amelyeket Harám földje termelt a vízmosás alatt. 6 Rákhel akkor így szólott: -

Nem adom neked ezeket, mert gyermek helyett kellene nékem. Mert az Úr megvetett engem és nem szültem gyermekeket Jákobnak. Kettő volt belőle ugyanis. 7 Lia így válaszolt rá: - Hiányzott az néked, hogy a szüzességem férjiját elvetted, hát akkor ezeket ne vennéd el tőlem? 8 Ő pedig ezt válaszolta vissza: - Íme, legyen tiéd Jákob erre az éjszakára fiad mandragórájáért cserébe. 9 Akkor Lia ezt mondta neki: - Jákob az enyém, mert én ifjúságának asszonya vagyok. 10 Erre Rákhel: - Ne dicsekedjél, és ne kérkedjél; engem jegyzett el előbb, és miattam szolgált atyámnál tizennégy esztendőn keresztül. 11 Mit tegyek hát veled, ha ő a félrevezetés áldozata lett, és az emberi ravaszságé, - mert a cselszövés itt jár közöttünk a földön, mert ha nem járna itt, nem láttad volna meg Jákob arcát, 12 akkor nem is te lettél volna az asszonya, ezért ellenben te jutottál hozzá. 13 - Ám tégedet meg atyám vezetett félre, azon az éjszakán félreállított, ő pedig nem láthatott engemet, hogy akkor én voltam ott, anélkül nem is alakulhatott volna minden ilyenképpen. 14 Mire Rákhel azt válaszolta: - Vegyél hát el egy mandragórát, és a másik mandragóra ellenében fizetsésképpen átengedem néked Jákobot egyetlen éjszakára. 15 Így megismerte Jákob Liát, az pedig fogant és megszült engemet, a bérére való tekintettel nevezett el engemet Isszakárnak.

II. 1 Abban az időben Jákob látta az Úr angyalát, és ő megmondotta neki, hogy Rákhelnek két gyermeke fog majd születni, meg azt is, hogy Rákhel megveti a férjival való együttélést, és inkább az önmegtartóztatást választja. 2 De nem így tett az én anyám, Lia, ő az együttélés ellenében a gyümölcsöket átengedte. Nyolc gyermek született, Lia szült ebből hatot, kettőt pedig Rákhel, mivel az Úr reátekintett a mandragórák miatt. 3 Látta ugyanis az Úr, hogy Lia a gyermekek miatt kívánt együtt lenni Jákobbal, és nem az élvezetvágyért. 4 Ezért a másik mandragórát is odaadta ő, és így egy másik napra is megkapta Jákobot, hogy foganjon, de így tett mindenkor a mandragórákkal. Az Úr a mandragórák miatt meghallgatta Rákhelt is, 5 mert ő ugyan kívánta ezeket, de mégsem ette meg, hanem letette azokat az Úr házában, a magasságbeli papjához vitte, ahhoz, aki abban az időben ezt a szolgálatot betöltötte.

III. 1 Amikor felnivelkedtem, gyermekeim, igaz szívvel jártam, és testvéreim és atyám szolgálatában földműveléssel foglalkoztam, gyümölcsöt hordtam be nekik a mezőről, ezek éérésének megfelelően. 2 Atyám megáldott engemet, mert látta azt, hogy egyszerűségben élek. 3 Cselekedeteimben nem voltam ármányos, felebarátaimmal szemben nem voltam gonosz, vagy rájuk irigykedő, 4 nem szóltam meg senkit sem, emberi életet nem oltottam ki, mindenki szeme láttára egészen egyszerűségben éltem. 5 Asszonyt csak harmincöt esztendő koromban vettem magamhoz, mivel a munka fáradalma emésztette fel erőmet, és nem is gondoltam az asszony nyújtotta gyönyörökre, mert fáradságomban inkább az álom vett erőt rajtam. 6 Atyám pedig mindenkor örvendett egyszerűségemnek. Fáradásaimért a terményeket, mindenek első gyümölcsét, följánlítottam az Úrnak a papokon keresztül, majd pedig atyámnak, és csak ezek után jöttem én. 7 Ezért az Úr megsokszorozta a javakat kezeim között. Jákob is hálát adott, hogy az Isten ennyire megsegít engemet egyszerűségemben. 8 Szívemnek egyszerűségében minden szegénynek és rászorulónak adtam a föld javaiból.

IV. 1 Most pedig figyeljetek reám, gyermekeim, járjatok a szív egyszerűségében, és meglátjátok, hogy így mindent az Isten tetszése szerint fogtok tenni! 2 Az egyszerű ember nem vágyódik aranyakra, nem vetélkedik felebarátjával, nincs igénye különféle étkekre, és választékos öltözetet sem óhajt magának. 3 Nem igényli a hosszú életet, hanem egyedül csak azt cselekszi, ami az Isten akarata. 4 A megtévesztés szelleme nem vesz hatalmat rajta, és az ilyen ember nem törekszik arra, hogy magához ragadja az asszonyi nem szépségét, mert gondolatai nem szennyeződtek be ferdeségekben. 5 Ugyanúgy az indulatosság sem tud beférkőzni a gondolatai közé, irigykedés sem tölti be a lelkét, nem telhetetlen, és nem is gondol a javak halmozására, 6 mert élete egyenes útján halad, mindent egyszerűségben lát meg, szemével fel sem fogja a rosszat, ami a világ megtévesztőjétől ered, mivel nem ismeri azt, ami ellentétben áll az Úr törvényeivel.

V. 1 Tartsátok meg az Isten törvényét, gyermekeim, mert aki elveti magától az egyszerűséget és a gonoszság szerint jár, az nem teszi meg az Isten parancsolatait sem, és még az embertársain sem segít az ilyen. 2 Ellentétben ezekkel, szeressétek az Urat és embertársaitokat, a szegényeken meg az erőtleneken könyörüljetek! 3 Hátatok ott görnyedjen a földművelésben, dolgozzatok a szántóföldeken, végezzetek különféle mezei munkákat, adományaitokat pedig hálaadással ajánljátok fel az Úrnak, 4 hogy a föld termésének elsőszengéjét megáldja az Úr, ahogyan ő minden szentet áldásában részesít, Ábeltől egészen

mostanáig mindenkit. 5 Más gyümölcsökben ne legyen részed, mint a föld javaiban, csak abban, ami munkád fáradságából ered. 6 Atyám megáldott engemet a föld, és annak kezdettől meglevő terményeinek áldásában. 7 Lévit és Judát emelte dicsőségre az Úr Jákob fiai között, közöttük vetett sorsot, egyiknek a papi tisztet, másoknak pedig a királyságot adta. 8 Hallgassatok tehát reájuk, járjatok atyátok egyszerűségének megfelelően, mert Gádnak adatott meg az, hogy elpusztítsák mindazokat, akik megrabolják Izraelt!

VI. 1 Tudomásom van arról is, gyermekeim, hogy a végső napokban a ti fiaitok is elhagyják az egyszerűséget, a telhetetlenek közé jutnak, az ártatlan életnek hátat fordítva gonosztettek közé keverednek, elvetik az Úr parancsait, és Beliárhoz pártolnak, 2 otthagyják a földművelést, gonosz hajlamaikat követik, ezért szétszóratnak a pogány nemzetek között, és az ellenségeiket fogják kiszolgálni. 3 Ezeket majd mondjátok el a gyermekeiteknek, mert ha vétkezni fognak is, gyorsan térjenek vissza az Úrhoz! 4 Irgalmas az Isten, megkegyelmez nekik, és visszavezeti őket földjeikre.

VII. 1 Százhuszonkét esztendő értem meg, egészen halálomig nem ismertem meg a bűnt, 2 feleségemen kívül mást nem ismertem meg, az égboltozat kémlelésében sem paráználkodtam a szemeimmel. 3 Halálom órájáig bort nem ittam, egyetlen egyszer sem kívántam azt, ami a másé, 4 cselszövés nem volt szívemben, ajkamat hazugság nem hagyta el. 5 Együtt éreztem minden szenvedő emberrel, és a kenyeremet megtörtem a szegényeknek. Egymagamban sohasem ettem, határaitam el nem hagytam, minden egyes nap Istennek tetsző dolgokat cselekedtem, és az igazság szerint jártam el. 6 Az Urat minden erőmből szerettem, hasonlóan szerettem embertársaimat is, úgy, mintha azok a gyermekeim lennének. 7 Ti is így tegyetek, gyermekeim, és akkor elmenekül tőletek Beliárnak minden szelleme, a gonosz embereknek egyetlen cselekedete sem fog eluralkodni rajtatok, de minden földön élő állat felett uralkodni fogtok. Legyen veletek az ég Istene, aki a szív egyszerűségében jár együtt az emberekkel. 8 Ezeket hagyta meg nekik, és őt is hasonlóan Hebronba vitték, és ott a barlangban atyáival egy helyre temették. 9 A lábait kinyújtotta, és az ötödik napon temették el szép öregségében, mert minden tagja egészséges volt még, erőben szenderült el az örök álomra.

Zebulon Testamentuma - A jószívűségről és az irgalmasságról

I. 1 Zebulon szavainak hiteles másolata ez, amelyet életének száztizennegyedik esztendejében elmondott gyermekeinek, két évvel József halála után. 2 Hallgassatok reám, Zebulon fiai, fogadjátok meg atyátok szavait! Így szólt hozzájuk: 3 Zebulon vagyok, aki szülei számára jó adományt jelent, mivel az én születésem idején lett atyám erőssé mind nyájaiban, mind a földművelésben, mikoron azokkal a tarka vesszőkkel történt a sorsvetés. 4 Nem emlékeztem arra gyermekeim, hogy valamiben is vétkeztem volna életem napjaiban, hacsak nem a gondolataimban; 5 és arról sem tudok, hogy valamiféle törvényszegést követtem volna el, kivéve azt, amit József ellen tudatlanságomban elkövettem. Nem árultam el ugyanis a testvéreimet, nem mondtam el atyámnak azokat, ami akkor vele történt. 6 Bár rejtekben sokat sírtam miatta, és féltem a testvéreimtől, mert azok összeesküdtek mind, hogy aki a titkot kimondaná, azt kard által vesztik el. 7 Amikor pedig nem akartak megkönyörülni Józsefen, sokat bizonygattam nekik könnyek közepette, hogy ne tegyék meg ezt a törvénysértő cselekedetet.

II. 1 Akkor odajött Józsefhez Simeon és Gád, hogy elveszítsék őt, József pedig arcra borult előttük, és így szólt hozzájuk: 2 – Könyörüljete meg rajtam, testvéreim, szánjátok meg atyátoknak, Jákobnak érzelmét. 3 Ne emeljétek rám kezeteiket, nehogy ezzel ártatlan vért ontsatok, mert én semmit sem vétettem ellenetek. Ha vétettem volna is, inkább fenytetek meg érte, de a kezeteiket mégse emeljétek reám, atyánk, Jákob miatt. 4 Míg ő ezeket mondotta, én keserves sírásra fakadtam, májam elszabadult, egész bensőm és lelkem megindult. 5 Együtt sírtam ott Józseffel, a szívem is tompábban vert, testem nyílásai kitágultak, és nem tudtam felállni. 6 József pedig látta, hogy együtt sírok vele, de azokat is éppúgy, akik ott álltak elvesztésére, hátam mögé húzódott, úgy kérlelte őket. 7 Akkor Ruben állt fel és ezt mondotta: - Testvéreim, mégse öljük meg őt, inkább dobjuk bele ezen száraz vermek valamelyikébe, egy olyanba, amelyet még atyánk ásott ki, és nincs benne víz. 8 Az Úr pedig azért tartotta vissza a vizet, hogy József megtartassék. 9 Így tettek mindaddig, amíg el nem adták őt az izmaelitáknak.

III. 1 Nem vállaltam közösséget velük, gyermekeim, József járandóságának elosztásában sem. 2 De Simeon, Gád meg a többi testvérünk fogták József értéktárgyait, sarukat vettek rajta, maguknak, meg asszonyaiknak és gyermekeiknek, mondván: - 3 Nem ételekre költjük el azt, mert testvérünk vérének díja, hanem taposással megtapodjuk, mivel azt mondotta ő, hogy uralkodni fog majd felettünk, és meglátjuk majd, hogy mi is lesz abból, amit ő összeálmodott. 4 Ezért íratott meg Énok törvénykönyvében, hogy nem akartak magvat támasztani testvérünknek, még a saruit is leoldják lábáról, és arcul köpködik őt. 5 Józsefet nem akarták életben hagyni testvérei, ezért az Úr vetette alá őket József saruinak. 6 Mert amikor lejöttek Egyiptomba, József szolgálóinak tartoztak engedelmességgel még a kapuja előtt, de ugyanúgy meghajoltak József előtt is, mint a fáraó színe előtt. 7 De nemcsak hogy leborultak előtte, hanem még le is köpték akkor őket, tüstént a földre vetették magukat, és így szégyenültek meg az egyiptomiak előtt. 8 És csak ezután hallottak az egyiptomiak mindarról a gonoszságról, amit ők Józsefen véghezvittek.

IV. 1 Miután eladták őt, testvéreim leültek enni és inni. 2 Én meg két nap és két éjszaka nem vettem semmit sem magamhoz, mert igen szomorú voltam József miatt. Juda sem evett velük, hanem kiment a veremhez, mivel attól félt, hogy Simeon és Gád hirtelen Józsefre törnek. 3 Amikor pedig amazok meglátták, hogy én nem eszem, kitétek, hogy vigyázzak reá mindaddig, amíg el nem adták őt. 4 Három nap és három éjszakan keresztül ott voltak a veremnél, de még akkor is kiéhezetten adták el. 5 Mikor pedig Ruben meghallotta azt, hogy amíg ő távol volt, eladták, megszagatta ruháját és panaszosan mondotta: - Hogyan kerülök én most atyámnak, Jákobnak a színe elé. 6 Magához vette az ezüstpénzt és elfutott a kereskedők után, de nem találkozott senkivel sem, mivel letértek az útról, átmentek a trogloditák földjén a megrövidített úton. 7 Azon a napon Ruben még a kenyeret sem ette meg, ezért odament hozzá Dán és így szólt hozzá: 8 – Ne sírjál és ne is szomorkodjál, mert kitaláltam azt, hogy mivel fogunk majd atyánk, Jákob elé állítani. 9 Megölünk egy kecskebakot, ennek a vérébe belemártjuk József khitónját, és azt mondjuk neki: Megismered, fiad khitónja ez? 10 Mert azt a khitónt, amit atyánk adott Józsefnek, levettük róla, és olyan ruhába öltöztettük, amiben el tudtuk adni, egy régi szolgaruhába. 11 A khitón Simeoné lett, de nem akarta odaadni, szerette volna a kardjával széthasogatni azt, dühös volt ugyanis, mivel József mégiscsak életben maradt, ő nem akart megkönyörülni rajta. 12 Mindannyian felléptünk ellene és azt mondtuk, ha nem adja oda, mi mindnyájan ráfogjuk, hogy egyedül ő vitte véghez ezt a gázságot Izraelben. 13 Így már odaadta nekünk, mi pedig úgy tettünk, ahogyan Dán mondotta.

V. 1 Ezért hangoztatom előttetek, gyermekeim, tartsátok meg az Úr parancsolatait, legyetek könyörületesek embertársaitok iránt, jóindulattal közeledjete mindenkihez, nemcsak az emberekhez, hanem minden lényhez is. 2 Mert ezek miatt áldott meg engemet az Úr, ezért maradtam meg épségben minden testvérem között, akik mind elgyengültek. Tudja ugyanis az Úr, hogy mindegyikünk mit fog majd választani. 3 Legyetek tehát könyörületesek jóságokban, gyermekeim, mert ahogyan ki-ki embertársával viselkedik, úgy bánik majd vele is az Úr. 4 Testvéreimnek a fiai már mind erőtlenné váltak, és már mindnyájan meghaltak, József miatt, mert nem voltak könyörületesek a szív jóságában; az én fiaim pedig mind megmaradtak egészségben, mint ahogyan ezt ti is tudjátok. 5 Ebben az időben én még Kánaánban voltam, a tenger melléki vidéken vadakra vadásztam, legyűrtem azokat, Jákobnak, az atyánknak; a tengeren ugyanúgy a különféle hatalmas vadakat, de a veszedelmektől megszabadulva megmaradtam épségben.

VI. 1 Legelőször én készítettem hajót, hogy hajózni tudjak a tengeren, mivel az Úr értelmet és bölcsességet adott nekem ahhoz. 2 Hátulsó részre egy kormánylapátot erősítettem, és egy másik, egyenes szálfára meg lenvászmat erősítettem föl a magasba, a fa középső részére. 3 Ezzel végigjártam a tenger melléket, halakat vittem atyám házána, mindaddig, amíg Egyiptomba nem mentünk. 4 A zsákmányból minden idegen embernek jószívűen adtam, 5 legyen az bár idegen, öreg, vagy beteg, halat adtam neki, és jót tettem velük, mindenkinek a szükséglete szerint vittem, velük együtt járkáltam, velük együtt szenvedtem. 6 Ezért az Úr igen sok halat adott zsákmányul énnekem, mert aki ad embertársainak, az sokszorosan fogja visszakapni az Úrtól. 7 Hét esztendőn át halásztam, minden embernek, akit csak láttam adtam, atyám házána pedig elhalmoztam mindennel. 8 Nyáron halásztam, télen pedig a testvéreimmel együtt pásztorkodtam.

VII. 1 Most pedig elmondom néktek, mi mindent tettem én. Ha láttam télnék idején egy mezítenenül szenvedőt, megesett rajta a szívem, titokban ruhát loptam ki a házamból, és odaadtam a szenvedőnek. 2 Ti is ugyanígy tegyetek, gyermekeim, mindabból, amit néktek juttatott az Isten, latolgatás nélkül mindenkin könyöröljétek jóságosan, a szív jósága szerint adjatok minden embernek. 3 Ha nem tudátok segíteni a szorongatottakon, könyörülő jószívúségetekben éreztetek együtt az ilyenekkel. 4 Tudom, a kéz nem keresi azt, hogy a meglévőt odaadja a szűkölködőknek, de még hétstadionnyira is menjél el az ilyenekkel, ahogy én is együtt sírtam veletek, bensőmet együttérzően feléje fordítottam.

VIII. 1 Ezoknál fogva gyermekeim legyetek jószívűek, és minden ember iránt könyörületesek, hogy az Úr jószívúsága szerint megkönyörüljön rajtatok. 2 Mert a végső napokban elküldi a földre az Úr az ő irgalmát, ahol jóindulata könyörületet talál, ott fog majd lakást venni. 3 Mert minden olyan emberrel, aki jó szívvel van embertársa iránt, úgy bánik vele az Úr is. 4 Ezek után, amikor lementünk Egyiptomba, és József nem emlékezett meg gonoszságainkról, én azt is megláttam, hogy ő jó szívvel van irántunk. 5 Ha megfontoljátok ezt, akkor gyermekeim, ti sem lesztek olyanok, mint akik emlékeznek a rosszra, hanem inkább szeretni fogjátok egymást, és egyiketek sem forral gonoszsgót a testvére ellen. 6 Mindez ugyanis megbontja az egységet, a rokonokat szétszórja, a lelket összezavarja, mert mindaz, aki csak a rosszra emlékezik, annak nincs könyörülete a bensőjében.

IX. 1 Lássátok csak a vizeket, mert az egyben folyó víz elhordja a köveket, fákat és homoktengert képes áttörni, 2 de ha sokfelé szétszóródna, a föld felissza, és így már semmivé válik. 3 Ti is ilyenek lesztek, ha szétszakadtok egymástól. 4 Ne szakadjatok két főre szét, mert mindennek, amit csak alkotott az Úr, egy feje van. Két vállat, két kezet és lábat adott, de minden testrészt az egyetlen fő alá tartozik. 5 Mert megtudtam atyáink írásaiból azt is, hogy a végső napokban elpártoltok az Úrtól, kettészakadtok Izraelben, két uralkodót fogtok követni, és mindenféle utálatosságot megtesztek, az összes bálványokat imádni fogjátok, 6 ám ellenségeitek fogságra hurcolnak titeket, és ott fogtok ülni a pogányok között, lelketek összes romlásával, gyötrelmével és fájalmával. 7 De ezeknek megtörténtével ismét eszetekbe fog jutni az Úr, megtértek, és ő letekint reátok, mivel könyörületes és jószívű, nem gondol az emberek fiainak gonoszságaira, mivelhogy testek ők, így a megtévesztés szellemei félrevezethetik őket minden cselekedetükben. 8 Akkor majd maga az Úr jelenik meg közöttetek, az igazságosság fénye, szárnyain hordozza a gyógyítást és a jószívúséget, Ő fogja megoldani az emberek fiainak összes bilincseit, amit csak Beliár reájuk rakott, ekkor majd eltipornak minden megtévesztő szellemet. Az összes pogány egymás közt versengve megtér, és ti visszatértek földetekre. Meglátjátok majd Őt, akit maga az Úr választott ki, a Maga nevében Jeruzsálemben. 9 De beszédeitek gonoszsga miatt újra magatokra fogjátok Őt haragítani, és perlekedni fogtok vele egészen az idők végezetéig.

X. 1 Most hát gyermekeim, ne azon szomorkodjatok, hogy én meghalok, és ne essetek kétségbe azért, mert én itthagylak titeket. 2 Feltámadok majd egyszer közöttetek, és fiaitok között a fejedelem újra én leszek, örvendezni fogok akkor nemzetségemben, mindazok között, akik megtartják az Úr törvényét, meg atyuknak, Zebulonnak a rendelkezéseit. 3 Az istentelenekre pedig örök tüzet fog majd bocsátani az Úr, és minden írmagjukat kipusztítja. 4 Most pedig miként egykor atyáim, én is megtérek nyugalmamba. 5 Ti pedig féljétek az Urat, a ti Isteneteket, minden erőtökből, és az életetek minden napján! 6 Amint kimondotta ezeket, szép álomba szenderült, fiai pedig koporsóba helyezték. 7 Később felvitték Hebronba, és atyáival egy helyre temették őt.

Dán Testamentuma - Az indulatosságról és a hazugságról

I. 1 Dán szavainak hiteles másolata ez, amelyeket utolsó napjaiban mondott el fiainak. Életének százhuszonötödik esztendejében összehívta egész nemzetségét, 2 és így szólott hozzájuk: - Hallgassátok meg beszédemet, Dán fiai, fogadjátok meg atyátok szájából ezeket a szavakat. 3 Szívemben és egész életemen át megtapasztaltam, hogy az igazság a jótettekkel együtt kedves és helyeselt az Isten előtt, meg azt is, hogy gonosz dolog az indulatosság és a hazugság, mivel ezek tanítják meg az embert az összes gonoszkodásra. 4 A mai napon már megvallom néktek gyermekeim, hogy a szívemben örvendtem József halálának, az igaz és jóságos ember halálának; 5 azért örültem annak, ami akkor Józseffel történt,

mivel atyánk jobban szerette őt, mint minket. 6 Az irigység és a nagyravágyás lelke azt mondta nékem: - Hiszen te is az ő fia vagy. 7 Beliár szellemei közül egy felszított engem, és azt mondta: - Fogd ezt a tört, pusztítsd el vele Józsefet, atyád tégedet fog szeretni, ha ő halott lesz. 8 Az indulatosság lelke hatalmába kerített, és ahogyan egy párdúc elkapja a kecskegidát, úgy csaptam volna le én is Józsefre. 9 De atyánknak, Jákobnak az Istene nem adta őt kezeim közé, nem engedte, hogy egyedül találjam, semmit sem hagyott elkövetni ebből a gaszágból, mivel két kormánypálca adatott Izraelben.

II. 1 Gyermekeim, én mostan meghalok, hitelt érdemlő szavakkal mondom néktek; ha nem tartjátok távol magatokat a hazugság és az indulatosság szellemétől, és ha nem szeretitek az igazságot meg a türelmet, akkor elvesztek. 2 Elvakultság van ugyanis az indulatosságban, mert nincsen olyan indulatos ember, gyermekeim, aki az igazságban látná meg a másikat. 3 Legyen az ilyen akár az apa, akár az anya, úgy bánnak egymással, mintha ellenségek lennének, ha pedig testvér lenne, nem ismeri meg a másikat, ha meg az Úr prófétája az ilyen, nyomban elhallgat, ha igaz, nem lát, a barátot nem ismeri az ilyen. 4 A megtévesztés lelke ugyanis a hálójával körülveszi az ilyen embert, elvakulttá teszi természetes látásában, hazugságok által elhomályosítja értelmét, és így a saját képmását kapja meg az ilyen az emberben. 5 Mi áll az ilyen ember szeme előtt? A szív gyűlöletét állítja eléje, és a maga szívét adja oda, hogy az ilyen testvére ellen legyen és megölje azt.

III. 1 Gonosz dolog az indulatosság, gyermekeim, az ember lelke helyében az lesz a lélek, 2 de még az indulatos ember testét is kisajátítja, felette zsarnokoskodik, saját erejét adja oda az ilyen testnek, hogy mindenféle törvényszegést véghezvigyen, 3 és amikor egy lélek így cselekszik, őt igazolja, mivelhogy nem is látja, hogy mit művel valóban. 4 Ezért az indulatos ember még ha oly erős is lenne, az indulatosságában háromféle erőt kap meg: egyet a körülötte levő dolgok lehetőséget felkínáló erejétől; a másodikat az igazságtalanság művelőitől és győztesek gazdagságától, harmadikat a test természetében kapja meg, így saját indítására is megteszi a rosszat. 5 Ha pedig gyenge ember ő és így indulatos, a természetében kétféle erő segíti abban, hogy a törvényeket kikerülje. 6 Ez a lélek, az indulatosságé, a hazugságéval egyetemben a sátán jobbán jár, hozzá hasonlóan hazuggá válik mindenki, aki őt követve cselekszik.

IV. 1 Most pedig értsétek meg, hogy az indulatosság ereje hiábavalóság! 2 Legelőször lázító beszédekben, majd tettekben izgatja fel az embert, azután elkeseredett romlásban zavarja össze a gondolkodásunkat, ilyenképpen emelkedik fel a lelke a nagy indulatosságban. 3 Ha pedig valaki ellenetek mondana valamit, ne hajoljatok indulatosságba, és ha valaki dicsér benneteket, nem változtok meg, nem jöttök ki a sodrotokból, sem a gyönyörökben, sem a képzelődésben. 4 Legelőször is a füleket gyönyörködteti ő, és így sarkallja az értelmet, hogy az ingerlő dolgokra gondoljon, és amikor már indulatba jött, világos, hogy haragszik is. 5 Akár szükségbe, akár tobzódásba jutna közületek valaki is, gyermekeim, ne zúgolódjatok, mert ez a szellem kíván tobzódóvá tenni, azzal, hogy a kívánságok folytán indulatba jön. 6 Akár szegénységbe, akár gazdagságba juttok gyermekeim, ne legyetek szomorkodókká, mert a szomorúságból lép elő az indulatosság együtt a hazugsággal. 7 A gonosz indulatosság a hazugsággal egyetemben kettős arculatú, egymást uszítják abban, hogy hogyan zavarják össze a gondolkodásunkat, a szívben mindig zavart keltenek; és ha a szív folyton e zavarban van, az Úr otthagya az ilyent, és így Beliár fog uralkodni felette.

V. 1 Őrizzétek meg tehát gyermekeim az Úr parancsolatait, törvényeit pedig tartsátok meg, álljatok el minden indulatosságtól, a hazugságot gyűlöljétek, hogy köztetek lakhasson az Úr, Beliár pedig eltakarodjon tőletek! 2 Mindegyiktek az igazságot mondja felebarátjának, ne kerüljétek bele az élvezetvágyakba meg a zagyaságokba, inkább legyetek békességesek, az Isten békéje lakozzon nálatok, nehogy erőt vegyen rajtatok a háborúskodás. 3 Egész életeteken át szeressétek az Urat, de egymást is igaz szívvel. 4 Bár tudatában vagyok annak, hogy a végső napokban ti is elpártoltok az Úrtól, ellenszegültök Lévinek, Judának is ellene mondotok, de semmiképpen sem tudjátok legyőzni őket. Az Úr angyala fogja vezérelni ezeket, mert őbennük áll fenn Izrael. 5 Amint elhagyjátok az Urat, mindenféle gonoszság útjain jártok, a pogányok utálatosságait művelitek, törvénytelen asszonyoktól származtok, mindenféle gonoszságok közepette munkára kelnek bennetek a gonoszság szellemei is. 6 Énoknak, az igaznak könyvéből tudom, hogy vezéretek majdnem a sátán lesz, és minden Lévi ellen fölfuvalkodott lélekre hallgattok majd, csak ne Lévinek szolgáljatok, és így azok ne is tudják büntelenné tenni őket az Úr

színe előtt. 7 Azok a fiaim, akik mégis közelednek Lévihez, velük együtt fognak vétkezni, Juda fiai pedig kapzsiak lesznek, elrabolják a másét, miként az oroslánok teszik. 8 Ezért majd velük együtt fogságra hurcolnak titeket is, és ott ugyanúgy megkapjátok ti is az egyiptomi csapásokat, meg a pogányok minden gonoszkodását. 9 Ezek után visszatértek az Úrhoz, és irgalmat fogtok nyerni nála, bevezet benneteket a megszentelődésbe, és a békességet kiáltja köztetek. 10 Fölkél majd akkor miattatok Juda és Lévi nemzetségéből az Úr szabadítása, meg fog küzdeni Beliárral, és örök bosszút áll ellenségeinken. 11 A Beliár által fogságban tartott szentek lelkeit kiragadja, szíveteket pedig visszafordítja az Úrhoz, azoknak pedig, akik segítségül hívják őt, mindörökre békességet adományoz. 12 Akkor a szentek az édenkertben nyugalomra találnak, az új Jeruzsálem felett pedig örvendezni fognak az igazak, és itten felragyog majd az Úr dicsősége az idők végezetéig. 13 Jeruzsálem többé nem válik pusztasággá, Izraelt sem fogják fogságra hurcolni, mivel az Úr közöttük lesz, és ott az emberekkel érintkezik. Izrael szentje uralkodik felettük szegénységben és alázatosságban, mindenki, aki csak hisz benne, igazságban fog uralkodni az egekben.

VI. 1 És most féljétek az Urat, gyermekeim, óvakodjatok a sátántól, meg ennek szellemeitől! 2 Járuljatok az Istenhez, meg az ő angyalához, aki a ti közbenjárótok, mert ő a közbenjáró angyal Isten és az emberek között Izrael békéjéért, ő áll fel az ellenség uralmával szemben. 3 Az ellenségetek mindezek miatt azon lesz majd, hogy tönkretegyjen mindenkit, akik csak lehívják az Úr nevét. 4 Mert tudja, hogy azon a napon, amikor Izrael megtér, az ellenség uralma véget fog érni. 5 Maga a békesség angyala erősíti meg Izraelt, és elhárítja tőlük az összes gonoszságot mindörökre. 6 Izrael törvényszegéseinek napjaiban nem hagyja el őket az Úr, hanem olyan nemzetté teszi őket, amely az akarata szerint cselekszik, mert az angyalok közül egy sem mérhető hozzá. 7 Neve ott lesz majd Izrael minden vidékén, és a pogányok között mint Megváltó. 8 Óvjátok tehát gyermekeim magatokat mindenféle gonosz cselekedettől, vessétek ki magatokból az indulatosságot és az összes hazugságot, szeressétek az igazságot meg a türelmet, 9 és mindazt, amit hallottatok atyáitoktól, adjátok tovább gyermekeiteknek, hogy ezáltal titeket is elfogadjon a nemzetek Megváltója, aki igazságos, türelmes, egyszerű és alázatos tetteivel tanítja az Úr törvényét. 10 Mindenféle igazságtalanságtól álljatok el, és ragaszkodjatok az Úr törvényének igazságosságához; és megtartattok mindörökké, 11 engemet pedig atyáim közelébe temessetek!

VII. 1 Amint elmondotta ezeket, megcsókolta őket, és igen idős kort megélve hajtotta álomra a fejét. 2 Fiai eltemették őt, majd pedig föl vitték csontjait Ábrahám, Izsák és Jákob közelébe. 3 Mindaz, amit csak megjövendölt nekik Dán - hogy az Isten törvényéről megfelelnek, örökrészüket pedig megváltoztatják, Izraelhez tartozó nemzetségüket és hazájukat egyaránt -, beteljesedett.

Neftalim Testamentuma - A természetes jóságról

I. 1 Naftali végrendeletének hiteles másolata ez, amelyet végső napjaiban mondott el, életének százharmincadik esztendejében. 2 Ennek hetedik hónapjában jöttek össze fiai, ő még jó egészségben volt, és lakomát és italokat adott nekik. 3 Amikor reggel felébredt, megmondotta nekik, hogy meg fog halni, de azok nem hitték el. 4 Erejében adott hálát az Úrnak, és még a lakoma utáni napon meghalt. 5 A fiainak pedig ezeket mondotta: - Hallgassatok reám, gyermekeim, hallgassátok meg atyátok szavait, Naftali fiai! 6 Bálától születtem, s ez Rákhel ravaszága miatt történt – ő ugyanis maga helyett Bilhát adta oda Jákobnak -, és anyám Rákhel térdein szült meg engemet, és ezért nevezett Naftalinak. 7 De szeretett is engemet Rákhel, mivel az ő combjai felett születtem, mikor még gyengének látott, megcsókolt, és ezt mondotta: - Bárcsak ilyennek látnám majd a testvéredet is, amely már az én méhemből fog származni, mint tégedet. 8 Ezért is hasonlított reám József mindenben, Rákhel könnyörgéseinek megfelelően. 9 Anyám, Bilha Debóra testvérenek, aki Rebeka dajkája, Rótheosznak a leánya volt, és ugyanazon a napon született meg, amelyiken Rákhel. 10 Rótheosz pedig Ábrahám nemzetségéből származott, káldeus volt, istenfélő, irgalmas szívű, szabad és nemes születésű. 11 És fogságba került, így Lábán fogolyként vásárolta meg őt, és feleségül adta hozzá Ainant, a szolgálóleányát, ő egy lányt szült neki, akit aztán Zilpának nevezett el, arról a vidékről, amelyről fogságba vitték. 12 Következőleg született meg Bilha, és azt mondotta: - Az én lányom gyorsan tanulja meg, ami új, mert azonnal az emlők után kapott, hogy szopni kezdjen.

II. 1 A lábaim olyan gyorsak voltak, akár a szarvasé, ezért is küldött el atyám követnek keletre, és mint a szarvast, úgy áldott meg engemet. 2 Ahogyan a fazekas ismeri azt az edényt, amit megformáz, és tudja, hogy mennyi anyagot adjon hozzá, ugyanúgy a szellemhez szabja az Isten testünket, és a test erejének megfelelően helyezi bele a szellemet, 3 És így az egy nem egyből van, hanem három a háromból, mert súlyhossz és térfogatmértékkel méri meg a Magasságbeli minden teremtményét. 4 Ahogyan a fazekasmester is tudja, mi szükséges ahhoz, hogy egy edény megfelelő legyen, ugyanúgy ismeri az Úr a testekkel kapcsolatban, hogy mennyi kell ahhoz, hogy a jóban legyen, és mennyi ahhoz, hogy a rosszban. 5 Mert nincs semmiféle anyag vagy elgondolás, amit ne ismerne az Úr, minden embert ugyanis a saját képmása szerint teremtett. 6 Amilyen ezeknek ereje, olyan a cselekedete is, amilyen értelmes, olyan a tette is, amire kiválasztják, úgy fog tevékenykedni, amilyen a szíve, olyan a szája is, amilyen a szeme, olyanok az álmai is, amilyen a lelke, olyanok az szavai is, vagy az Úr törvényét követik, vagy Beliár törvényét. 7 Mert ahogyan elválasztatott egymástól a fény és a sötétség, a látás meg a hallás, úgy húzták meg a határvonalat két ember között is, de még két asszony között is, nem lehet azt mondani, hogy arcuk vagy felfogásuk szerint egyformák lennének. 8 Minden szépet rendeltetésének megfelelően alkotott meg az Úr, a fejünkön az öt érzékszervet, a nyakat pedig összekapcsolta a fejjel, a hajzatot meg dicsőségül adta, továbbá a szívet a megfontoltság miatt, a gyomrot az ürülék elkülönítésére, a nedvkeringést az emésztésre, a gégét a levegő beszívására, a májat a harag, az epét a keserűség és a lépet a nevetés miatt, az izmokat az erő mozgékonyosságára, a bordákat a tárolásra, az ágyékot annak ereje miatt, és így tovább. 9 Ilyenképpen vagytok a jóra fölszerelve, gyermekeim, és ne tegyetek könnyelműen semmiféle rendellenességet, ugyanúgy a maga idején kívül se tegyetek semmit. 10 Ha pedig azt mondod, hogy képtelen vagy a szemeddel hallani, akkor a sötétségben sem tudod megtenni azt, ami a világhosszág cselekedetei közé tartozik.

III. 1 Ne legyetek azon, hogy a kapzsiságban lerontsátok tetteiteket, vagy üres fecsegésekkel lelketeket rászédjétek, mert azok, akik a szív tisztaságának megfelelően hallgatagok, felfogják az Isten akaratát, és képesek arra is, hogy a Sátán akaratát elveszék. 2 A Nap, a Hold és a csillagok közül egy sem változtatja meg azt, ami annak rendje, ugyanúgy ti se változtassátok meg cselekedeteitek összevisszaságában az Isten törvényét. 3 A tévelygésben élő, és az Úrtól elpártolt pogányok változtatják meg a számukra előírt rendet, köveknek és fáknak engedelmeskednek, a megtévesztés szellemeitől félrevezetve. 4 De ti ne tegyetek így gyermekeim, ismervén azt az égben, földön, tengeren és minden teremtményben, hogy az Úr teremtette ezeket mind; ne legyetek olyanokká, mint Szodoma, amely felforgatta a természet szabta rendet. 5 Hasonlóan a Vigyázók [Órangyalok] is megváltoztatták a természetüknek megfelelő rendet, és emiatt az Úr vízözönt hozott a földre, s miattuk lett a föld lakatlan és gyümölcsseitől megfosztva.

IV. 1 Azt is megmondom nektek gyermekeim, amit Énok szent könyvében olvastam, hogy ti is el fogtok pártolni az Úrtól, és a pogányok minden gonoszságának megfelelően jártok, és a szodomiták összes törvényszegését elkövetitek. 2 Akkor majd az Úr is fogságra ad benneteket, ott az ellenségeiteknek fogtok szolgálni, mindenféle gonoszság meg szorongattatás zúdul velük együtt reátok, amíg az Úr megemészt benneteket. 3 Miután sokat elveszít közületek, és ti megfogyatkoztok, megtértek és újra elismeritek az Urat, a ti Isteneteket, ő pedig visszatérít benneteket földjeitekre, nagy irgalmának megfelelően. 4 Mikor majd visszatértek atyáitok földjére, újból megfeledkeztek az Úrról, és istentelennékké lestek, 5 újra szétszór benneteket az Úr a föld minden tájékára, amíg el nem jön az Úr Jósága, az az ember, aki az igazságot fogja tenni, és irgalmat gyakorol a hozzá közel és a tőle távol levők felett egyaránt.

V. 1 Negyvenesztendő koromban láttam azt, hogy Jeruzsálemtől keletre az Olajfák hegyén a Nap és a Hold megállt 2 Akkor atyánknak atyja, Izsák, így szólott hozzánk: - Fussatok hát oda, ha van erő bennetek, ragadjátok meg mindegyiket, aki megküzd érte, azé lesz a Nap és a Hold. 3 Mi mindnyájan együtt odafutottunk, és akkor Lévi megragadta a Napot, Juda pedig utolérte és megragadta a Holdat, majd mindkettő a magasba emelkedett azokkal. 4 Ezért lett Lévi olyanná, mint a Nap, és az ifjak közül valaki neki adott át tizenkét pálmaágot, Juda pedig úgy tündökölt, miként a Hold, lába alatt pedig tizenkettő fénysugár látszott, és akkor odafutottak egymáshoz Lévi és Juda, majd összefogódtak. 6 Akkor megláttak egy bikát lenni a földön, amelynek két hatalmas szarva volt, a hátán pedig szárnyak, meg akarták fogni ezt a bikát, de nem sikerült nekik. 7 Erre József elébe futott és megragadta, majd a

magasságba emelkedett velem. 8 Előttém pedig amint ott vagyok, látom, hogy egy szent irat jelenik meg, amelyen ez állt: Az asszírok, médek, perzsák, elamiták, gelakhok, kaldeusok fogják örökölni a fogság idején Izrael tizenkét törzsét.

VI. 1 Hét hónap elteltével meg azt láttam, hogy az atyám ott áll a jamniai tengerparton, és mi, a fiai, együtt voltunk vele. 2 Akkor egy hajó érkezett oda vitorláival, tele szárított hallal, kivéve a kormányos és a hajósnép helyét, és ez a felirat állt rajta: Jákob hajója. 3 Atyánk így szólott hozzánk: - Szálljunk be a hajóba! 4 Amint beléptünk oda, nagy hullámvás támadt, és a nagy szélvihar elragadta atyánkat mellőlünk, és ő megragadta a szirteket. 5 Mi pedig ott hányódtunk a viharos tengeren, a hajó megtelt vízzel, háromszoros vihar vette körül, majdhogynem összetörte. 6 Akkor József egy kis csónakban elhagyott minket, mi meg különváltunk tíz deszkadarab tetején hányódtunk, de Lévi és Juda együtt maradtak. 7 Mi mindannyian szétszóródtunk egészen a föld határáig. 8 Akkor Lévi zsákot öltött magára, és így kérlelte az Urat mindegyikünkért. 9 Amint megszűnt a zivatar, a hajó békességben partot ért. 10 Íme akkorra odaért Jákob, az atyánk is, és együtt örvendezett velünk.

VII. 1 Ezt a két álmodat atyámnak is elmondottam, mire ő így válaszolt: - A maguk idejében be kell teljesedni mindezeknek, miután Izrael sok mindent elszenvedett. 2 De ugyanakkor ezt is mondotta: - Hiszem azt, hogy él József, mert mindebben azt látom, hogy az Isten őt is közöttetek tartja számon. 3 Majd sírva fakadt ezen szavakkal: - József, fiacskám, hát élsz, de nem láthatlak tégedet, és te sem láthatod szülő atyádat. 4 Erre én is sírva fakadtam szavai után, és égtem a vágytól, hogy megmondjam neki, József el lett adva, de egyúttal féltém a testvéreimtől is.

VIII. 1 Íme, feltártam előttetek a végső napokat, gyermekeim, és mindez bekövetkezik majd Izraelen. 2 Ti is ugyanúgy hagyjátok meg gyermekeiteknek, hogy maradjanak meg a Lévível és Judával való egységben. Mert bennük fog feltámadni Izrael szabadulása, és bennük nyer áldást Jákob. 3 Juda kormánypálcája által lesz láthatóvá, hogy az Isten az emberek között lakozik a földön, Izrael nemzetségét megszabadítja, és a pogányok közül is összegyűjti az igazakat. 4 Ha a jót teszitek, gyermekeim, akkor áldani fognak benneteket emberek és angyalok egyaránt, és az Isten általatok dicsőül meg a pogányok között, a Sátán pedig elmenekül előletek, a vadállatok is rettegni fognak tőletek és az angyalok pedig elibétek sietnek, 5 mert az, aki helyesen neveli gyermekeit, annak jó emléke marad fenn, ugyanígy emlékezik meg az Úr is jótetteinkről. 6 Mindenkit, aki nem a jót cselekszi, elítélik mind az emberek, mind az angyalok, az Istent sem fogja megdicsőíteni az ilyen ember a pogányok között, de a Sátán ott lakik benne, mint a neki készített lakásban. Mindenféle vadállat legyűri az ilyen embert, az Úr pedig gyűlölni fogja őt. 7 A törvény parancsolatai ugyanis kettősek, gyakorlása által teljesedik be. 8 Megvan az ideje az asszonyainkkal való együttválásnak is, de ugyanúgy megvan az ideje az önmegtartóztatásnak is a könyörgéseink idején. 9 Kettő parancsolat van, és ha nem tartjuk be azoknak rendjét, nagy bűnöket követünk el vele. Így van ez a többi parancsokkal is. 10 Legyetek tehát az Isten szerinti bölcsék és megfontoltak, ismerjétek meg a parancsolatok rendjét, az összes cselekedet szabályait, és akkor majd az Úr szeretni fog benneteket.

IX. 1 Még sok ezekhez hasonlókat hagyott meg nekik, majd pedig megparancsolta, hogy a csontjait vigyék át Hebronba, és ott temessék el atyái mellé. 2 Ezek után evett még és ivott is lelkének vidámsága szerint, majd betakarta arcát és meghalt. 3 Fiai mindent úgy tettek, ahogyan azt atyjuk, Naftali meghagyta nekik.

Gád Testamentuma - A gyűlöletről

I. 1 Gád végrendeletének hiteles másolata ez, amit fiainak elmondott életének százhuszonötödik esztendejében. 2 Jákobnak hetedik fia voltam, és mind között a legbátrabb a pásztorkodásban. 3 Így éjszakánként én vigyáztam a nyájra, amikor az oroszlán, a farkas, a párduc, a medve meg a többi vadállat közeledik a nyájhoz. Ezeket mind üldözőbe vettem, amelyiknek elkaptam a lábát pusztá kezeimmal azt kőhajításnyi távolságra dobva öltem meg. 4 József pedig ott pásztorkodott velünk, mintegy harminc napon keresztül, de mivel ifjú volt, igen szenvedett a hőség miatt. 5 Ezért visszatért atyánkhöz Hebronba, atyánk pedig maga mellé vette, mert nagyon szerette. 6 És József azt mondta atyánknak hogy Zilfa fiai

megölik a nyáj javát és megeszik azt, Juda és Ruben akarata ellenére. 7 Bár látta ő azt, hogy én a medve szájából vettem ki a bárányt és megöltem a medvét, de a bárány elpusztult, ami miatt szomorkodtam, aztán megettük, ez volt az valójában, amiről beszélt atyánknak. 8 Ezekért a szavaiért gyűlöltem Józsefet, egészen az Egyiptomba való eladásának napjáig. 9 Ott élt bennem a gyűlölet lelke, és nem akartam látni szememmel, vagy bármit is hallani Józsefről. Személy szerint mindegyikünket bevádolt, hogy Juda kivételével mindnyájan megettük a bárányt; atyánk pedig, bármit mondott neki, mindent elhitt neki.

II. 1 Gyermekeim, bevallom nektek bűneimet, hogy igen sok ízben nem akartam megkönyörülni rajta, mivel egészen a lelkem mélyéig gyűlöltem őt, egyáltalán nem volt meg bennem májam irgalma iránta, 2 az álmai miatt még jobban meggyűlöltem őt és ki akartam szakítani az élők közül, ahogyan egy borjú kitépi a füvet a földből. 3 Ezek miatt adtam el Judával az izmaelitáknak harminc aranyért, de ebből tízet eltitkoltunk, és csak húszat mutattunk meg belőle a testvéreinknek, 4 így még kapzsisággal is tetéztük az ő elveszejtését. 5 Ám atyáinknak Istene megszabadította őt kezeim közül, nehogy törvénysértést kövessék el Izraelben.

III. 1 Gyermekeim hallgassatok az igazság szavaira és tegyétek az igazságot, meg a Magasságbeli minden törvényét, nehogy a gyűlölet lelke félrevezessen benneteket, mert az gonoszsgot művelő az emberek minden tettében. 2 Bármit is tesz a gyűlölködő, mindenben utálatossá válik, ha félné is az Urat, ha akarná is az igazat, mégsem szereti azt, ha meg is tenné az Úr törvényét, nem fogja magasztalni azt. 3 Lekicsinyli az igazságot, inkább a dölyfösséget és gonosz beszédet kedveli, mert a gyűlölet elvakítja a lelkét, ahogyan ezt Józseffel kapcsolatban én is megtapasztaltam.

IV. 1 Őrizkedjete tehát gyermekeim a gyűlölettől, mert azzal az Úr törvényei ellen cselekedtek. 2 A gyűlölet hallani sem akar a felebaráti szeretetre vonatkozó parancsolatokról, és az Isten ellen is bűnöket követ el. 3 Ha egy testvére hibát követ el, örömmel viszi hírét mindenkinek és siet ítéletet mondani felette, várja a büntetését, és azt, hogy halálra adják. 4 Ha pedig szolgál lenne azt, felszítja a gazdája ellen, hogy mindenféle erőszakoskodás közepette kezet emeljen rá, talán még olyan mértékben is, amivel a halálát okozza. 5 Gyűlölet szítja fel az irigységet azok ellen is, akik az egyenes úton járnak [akik bővülködnek], és minden esetben amikor az ilyen ember sikereit látja vagy hall róla, ő sínylődik magában. 6 Ahogyan a szeretet azt szeretné, hogy a halottak megelevenedjenek, és azokat, akik a halálukon vannak, meg akarja menteni, úgy a gyűlölet még azokat sem akarja meghagyni az életben, akik valami csekélyke bűnt követtek el. 7 A gyűlölet lelke hirtelenkedő, a sátánnal működik együtt, mindenben az emberek halálát akarja. A szeretet pedig az Isten törvényével működik együtt a türelemben az emberek üdvösségéért.

V. 1 Gonosz dolog a gyűlölet azért is, mert szüntelenül együttműködik a hazugsággal, az igazság ellenkezőjét állítja, a kicsiből nagyot csinál, a sötétet világosnak tünteti fel, az édes helyett keserűt mond, megtanít rágalmazni, továbbá ellenségeskedésre, gőgre és mindenféle gonosz kapzsiságra, és a sátán nyilvesszőivel tölti meg a szívet. 2 Mindezt tapasztalatból mondom nektek, gyermekeim, hogy meneküljete a gyűlölködés elől, és ragaszkodjate az Úr szeretetéhez. 3 Az igazságosság kivetí magából a gyűlöletet, a szerénység pedig elfordul az irigységtől. Az alázatos ember szégyenkezne a gyűlölet miatt, de nem azért, mert más is tudomást szerezhet erről, hanem a saját szívéből, mivel ismeri az Úr gondolatvilágát. 4 Az ilyen ember nem beszél hiábavalóságokat a szent ember ellen, mert a Magasságbeli félelme legyőzi a gyűlöletet. 5 Aki ugyanis féli az Urat, az nem árt senkinek, még gondolataiban sem, mivel fél attól, hogy az Urat ezáltal megsértse. 6 Minderre azután jöttem rá, miután megtértem Józseffel kapcsolatban. 7 Az Isten szerinti igaz megértés elűzi az engedetlenséget, a sötétséget távol tartja, megvilágítja a szemeket, a szellemnek tudást ad, gondolatainkat az üdvösségre irányítja, 8. és mindezeket nem az emberektől tanulja, hanem magábaszállása következtében. 9 Elküldötte ugyanis az Isten hozzám a máj betegségét, és ha nem lettek volna mellettem atyámnak, Jákobnak a könyörgései, kevés híján kiment volna belőlem a lélek. 10 Ahogyan egy ember megszegi a törvényt, ugyanolyan módon kapja meg érte a büntetését is. 11 Amiért májam irgalmatlanul Józsefre támadt, azért szenvedtem irgalmatlanul májamban, tizenegy hónapon keresztül tartott rajtam az ítélet, mert ugyanennyi ideig voltam József ellensége, így ez is annyi időn át történt meg velem.

VI. 1 Most hát gyermekeim, mindegyiktek szeretettel legyen a testvére iránt, a szívetekből pedig vessétek

ki a gyűlölködést, inkább szeressétek egymást lelketek gondolataiban, szavaiban és tetteiben egyaránt. 2 Atyám színe előtt békességes dolgokat mondtam Józsefnek, de amint elhagytam eljött hozzám a gyűlölet szelleme, és elhomályosította az értelmemet, a lelkemet pedig összezavarta, hogy ne legyek könyörületes iránta. 3 Szívetekből szeressétek egymást, ha pedig valaki vétkezne ellened, mondd meg neki békében, a gyűlölet mérgét tépd ki, lelkedből kergesd el a cselvetést, bocsáss meg mindenkinek, aki csak beismeri vétkeit és bánatot érez miattuk. 4 Ha pedig vonakodna mindezt megtenni, akkor se kötekedjél vele, semmiképpen ne legyél hozzá hasonló, mert így kétszeresen vétkezel. 5 Ha pereskedsz, ne ismerje meg más ember a titkaidat, nehogy téged gyűlölve ellenségeddé váljon, s nagy bűnt kövessen el ellened, mert gyakran ármánykodnak, vagy tesznek rosszat neked úgy, hogy tőled veszik a mérget. 6 Ha pedig valaki megtagadná tőled, vagy szégyellne irgalmasságot gyakorolni rajtad, viseld el az ilyent, és ne legyél megvető iránta. Mindaz, aki megtagadja tőled, idővel megváltozik, és többé semmi rosszat nem művel ellened, sőt tisztelni és félni fog tégedet, és békén marad. 7 Ha pedig elvetemült lenne, akkor úgyis megmarad a rosszban, de te még ekkor is szívedből bocsáss meg neki, és hagyd Istenre az ítélezést.

VII. 1 Ha pedig valaki titeket is felülmúlva a jó úton halad, ne szomorkodjatok rajta, sőt imádkozzatok érte, hogy még tökéletesebben járjon azon! Így ez majd néktek is javatokra fog válni. 2 Ha ezáltal magasabbra jutna, még akkor se irigykedjétek, inkább emlékezzetek meg arról, hogy minden test egykor majd a pusztulásba jut. 3 Az Úrnak himnuszt áldozzatok, neki, aki minden embernek megadja a jót és a hasznosat. Ítéleteidet hagyd az Úrra, így azok elhagynak tégedet, és békén hagyják gondolataidat. 4 Ha a gonoszok közül bárki meggazdagodna, miként Ézsau, atyám testvére, ne irigykedjétek rá, hanem várjátok meg Úr végzését. 5 Mert amikor elveszi a gonoszságokban szerzett javakat, a megtérőnek megbocsájtást ad, de annak aki nem tér meg, örök büntetést tartogat. 6 Mert ha a szegény ember nem irigykedik senkire, akkor mindenben az Úr kedvében jár, ő pedig minden nehézség ellenére gazdaggá teszi az ilyen embert, mivel semmi része sincs az emberek gonosz tetteiben. 7 Vessétek ki tehát szívetekből a gyűlöletet, és szeressétek egymást a szív őszinteségében.

VIII. 1 Mindezeket majd mondjátok el gyermekeiteknek is, hogy nekik is tisztelniük kell Lévit meg Judát, mert belőlük támasztja az Úr Izrael számára a szabadítót. 2 Tudom, a végső időkben gyermekeitek is elpártolnak Úrtól, és az összes romlásban, gonoszságban meg hamisságban állnak majd ott az Úr előtt. 3 Ezután egy kevéske szünetet tartott, majd ismét megszólalt: - Gyermekeim, hallgassatok most atyátokra, atyáim közelébe temessétek engemet! 4 Majd kinyújtotta a lábait, és békességben elszenderült. 5 Öt év múlva vitték fel őt és temették el Hebronban, atyái mellé.

Benjamin Testamentuma - A tiszta gondolkodásról

I. 1 Benjámint utolsó szavainak leírása, amelyekkel fiait utasította, miután százhuszonöt évet megélt. 2 És megcsókolta őket, és így szólt: Amint Izsák Ábrahámnak öregsége korában született meg, úgy én is Jákobnak. 3 És mivel Rákhel, a szülőanyám meghalt, ezért Bilha, az ő szolgálólánya szoptatott engem. 4 Mert Rákhel meddő maradt tizenkét évig, miután megszülte Józsefet; és böjtölve imádkozott az Úrhoz tizenkét napon át, és így fogantam én meg, s jöttem a világra. 5 Mert atyám nagyon szerette Rákhelt, és imádkozott azért, hogy legalább két fia születhessen tőle. 6 Ezért lettem Benjáminnak nevezve, mert a vágyakozás napjainak eredménye vagyok. 7 És amikor Józsefhez Egyiptomba mentem, és a bátyám felismert engem, így szólt hozzám: Mit mondtak [testvéreim] az atyámnak, miután eladtak engem? 8 Én pedig megmondtam neki, hogy kabátját vérbe mártották, és azt küldték el, kérdezvén: Felismered-e, hogy ez a fiad kabátja? 9 És ő azt mondta nekem: Bizony, testvérem, miután levették rólam a kabátomat, eladtak az Ishmaelitáknak, azok egy ágyékkötőt adtak rám, megkorbácsoltak, és futnom kellett mellettük. 10 De egyikük, az, aki vesszővel vert engem, miközben ruháimat el akarta rejteni, egy oroszlánal találkozott, ami elpusztította őt. 11 És emiatt a társait félelem fogta el miattam, ezért eladtak engem útítársaiknak. 12 Gyermekeim, szeressétek ezért ti is a mennynek és a földnek az Úr Istenét, és tartsátok meg az ő parancsolatait, és kövessétek József példáját, a jó és szent emberét. 13 Elmétekben mindig a jót fontolgassátok, amiként engem láttok tenni, mert azok, akiknek a jóra fog az elméje, azok mindent helyesen látnak. 14 Féltétek az Urat, és szeressétek az embertársaitokat; és bár Beliál szellemei vágnak utánatok, hogy mindenféle gonoszságokkal sújtsanak titeket, mégsem fognak uralkodni rajtatok, mint

ahogyan nem uralhatták Józsefet, a testvéremet sem. 15 Mennyi ember tört az életére, és Isten megóvta őt! 16 Mert aki Istent féli és szereti embertársát, azon nem fognak Beliál szellemeinek csapásai, mivel megóvja őt az Isten félelme. 17 Sem ember, sem állat ravaszága nem árthat neki, mert az Úr szeretete megsegíti őt, amelyet embertársai felé érez. 18 József még atyánkat, Jákobot is kérlette, hogy imádkozzon testvéreiért, nehogy az Úr bűnüknek tulajdonítsa mindazokat a gonosz dolgokat, amelyeket vele tettek. 19 Jákob pedig elsírva magát, így szólt: Jó gyermekem, te felülkerekedtél atyád ágyékának gyümölcsei fölött. 20 És két órán át ölelte, csókolta őt, ezeket mondván: 21 Benned fog beteljesedni a mennyei prófécia, az Isten Bárányát és a világ Megváltóját illetően, és az a hibátlan a törvénytelen emberek kezére lesz adva, s a bűntelen meghal majd az istentelenekért a szövetség vérében, hogy üdvösséget nyerhessenek a pogányok és Izrael is, és hogy elpusztítsa Béliált és az ő szolgálait. 22 Látjátok hát gyermekeim, mi lesz a vége a jó ember sorsának? 23 Kövessétek tehát az ő példáját, jó szándékokkal, hogy ti is megkaphassátok majd a dicsőség koronáit. 24 Mert a jó embernek nincs sötétség a tekintetében; kegyesen viselkedik minden emberrel, még akkor is, ha azok bűnösök. 25 És bár gonosz tervek áldozatává válhat, mégis, a jókat cselekedve felülkerekedik a gonoszságokon, mert Isten oltalmazza őt; és mert szereti az igazakat, úgy, mint önmagát. 26 Ha valaki dicsőségben részesül, azt nem kívánja el tőle; ha valaki gazdagságra jut, nem irigyli azt; ha valaki bátor, azt dicsőíti; az erélyes embert megdicséri; a szegényeken megkönyörül; a gyengéket megsegíti; Istenhez pedig dicsőimnuszokat zeng. 27 És mindazokat, akik a jó szellem kegyelmében részesülnek, szereti azokat, úgy, mint saját lelkét. 28 Ha tehát ti is a jó elme szerint jártok, akkor még a gonosz emberek is békében lesznek veletek, az erkölcstelenek tisztelni fognak, és a helyes út felé fordulnak; a másokéra kívánczók pedig nemcsak, hogy elhagyják helytelen vágyaikat, hanem a rászorulókkal megosztják mindazon dolgokat, amelyekre azelőtt kívánczok voltak. 29 Ha megfelelően cselekedtek, akkor még a tisztátalan szellemek is elmenekülnek előletek; és a vadállatok rettegni fognak benneteket. 30 Mert ott, ahol tisztelet van a jó tettek iránt, és világosság az elmében, onnan a sötétség gyorsan eltávozik. 31 És ha valaki erőszakot követ el a szent ember ellen, az megbánja tettét; mert a szent megbocsátja az elszenvedett gyalázatot, és megtartja béketűrését. 32 És ha bárki elárulja az igaz embert, az igaz ember imádkozni fog érte; mert ha egy ideig meg is aláztatik, de nem sok idő múltán megnyilvánul majd dicsősége, még annál is hatalmasabban, mint bátyámé, Józsefé. 33 A jó ember nem hajlik meg Beliál megtévesztő szellemének ereje alatt, mert a békesség angyala vezeti lelkét. 34 És nem nézi szenvedélyes vággyal a romlandó dolgokat, nem gyűjt magának gazdagságot arra, hogy azáltal az élvezeteknek éljen. 35 Nem leli örömét az élvezetekben, nem sérti meg szomszédját, nem veszi magát körül kényelemmel, nem vétkezik még szemeivel sem, mert az Úr az ő része. 36 A jó hajlamú ember nem fogad el sem dicsőséget, sem becstelenséget embertől, nem ismeri a fortélyt, sem hazugságot, vagy erőszakot és gyalázkodást; mert az Úr lakozik benne, aki világosságot ad szellemében, és mindenkor örömmel van mások iránt. 37 A jó elmében nincs kettős nyelvűség, nem átkoz, gyaláz, majd dicséretet mond, nem bánatos és örömteli is, nem nyugodt és zűrzavaros is, nem álszent és igaz is, nem szegény és gazdag is; hanem egy állapotban van, amely romlatlan és tiszta minden ember iránt. 38 Nincs kettős tekintete, kettős hallása; hanem mindent, amit tesz, vagy mond, vagy lát, azt úgy teszi, mint aki tudja, hogy az Úr a szellemébe lát. 39 És megtisztítja elméjét, nehogy elítélje őt sem ember, sem Isten. 40 Viszont Beliál munkái azok kettősek, nem található bennük állhatatosság. 41 Ezért hát, azt mondom nektek, gyermekeimnek, mentsétek magatokat meg Beliál gonoszságaitól; mert ő kardot ad azok kezébe, akik követik őt. 42 És az a kard hét gonoszság anyja. Először az elme az, amely befogadja Béliált, és elsőként vele a vérontás; másodjára a rombolás; harmadjára a nyomorúság; negyedikként a rabság, ötödikként a rettegés, hatodikként a pánik, hetedikként pedig a romlás. 43 Eképp volt Káin is átadva Isten által a hét bosszúnak, mert minden száz esztendőben az Úr egy átkot hozott rá. 44 És amikor kétszáz esztendő volt, elkezdte szenvedéseit, és kilencszázadik évében lett elpusztítva. 45 Mert megítéltetett testvére, Ábel ellen elkövetett gonoszságai miatt, és Lámeck pedig hetvenszer hétszeresen. 46 Mert úgy lett meghatározva örökké, hogy akik Káin módjára irigylik és gyűlölik testvéreiket, ezen ítéletek által szenvedjenek.

II. 1 Ezért hát, gyermekeim, fussatok el a gonosz cselekedetek elől, az irigykedés és testvérgyűlölet elől, és ragaszkodjatok a jóhoz és a szeretethez. 2 Aki szeretetben, tiszta elme szerint jár, nem fog asszony után nézni perverz vágyakkal; mert szívében nincs jelen a romlottság, hiszen Isten Szelleme nyugszik benne. 3 Mert ahogyan a nap sem válik tisztátalanná azáltal, hogy a trágyára és ganéra süt, hanem kiszáritja azt, elűzve annak rossz szagát; aképpen a tiszta elme sem romlik meg ennek a világnak az őt körülvevő utálatosságaitól, inkább tisztulást hoz rá, úgy, hogy maga nem válik romlottá. 4 És Énoknak, az igaznak a

szavaiból tudom azt, hogy köztetek is felüti majd fejét a gonoszság: hogy paráználkodni fogtok a szodomaiai paráznaságai szerint, és néhány kivétellel mind elpusztultok majd, és buja cselekedetekbe fogtok keveredni asszonyokkal, és az Úr országlása el fog tűnni közületek, mert az Úr megtagadja és elveszi azt tőletek. 5 Mindazonáltal, az Úr temploma a ti örökkrészetekben fog megépülni, és a végső templom dicsőségesebb lesz majd az elsőnél. 6 És a tizenkét törzs oda lesz egybegyűjtve, és mind a pogányok is, addig, amíg a Fölséges elküldi az üdvösségét az egyetlenszülött próféta látogatásakor. 7 Ő be fog térni az első templomba, ahol megbotránkoznak majd az Úr miatt, és fára emelik őt. 8 És a templom függönye ketté fog szakadni akkor, és az Isten szelleme rászáll a pogányokra, mint a kiáramló tűz. 9 És Ő, feltámadva Hadeszből, a földről a mennybe megy. 10 Tudom azt is, hogy amennyire megalázott lesz a földön, olyan dicsőséges lesz a mennyben. 11 És akkor, amikor József még Egyiptomban volt, és én annyira vágytam rá, hogy láthassam ábrázatát; atyámnak, Jákobnak imái által ébren, nappali látomásban láttam őt, egész testét, pontosan aképp, amilyen volt. 12 Miután mindezeket elmondta, még tovább beszélt hozzájuk: Gyermekeim, tudjátok meg, hogy halálomon vagyok. 13 Cselekedjétek az igazság szerint embertársaitokkal, és tartsátok meg az Úr törvényét és parancsolatait. 14 Mert örökség helyett ezt hagyom rátok. 15 És adjátok ezt tovább gyermekeiteknek ti is, örökreszóló hagyatékként, miképpen tette ezt Ábrahám és Izsák és Jákob. 16 Mert mindezeket örökségül hagyták nekünk, mondván: Tartsátok meg az Isten parancsolatait, amíg az Úr megnyilvánítja üdvösségét minden nemzetnek. 17 Akkor fogjátok majd látni Énokot, Noét, Sémet, és Ábrahámot, és Izsákot és Jákobot, a jobbkez felől, örömben feltámadva. 18 Akkor mi is felkelünk, mindegyikünk saját törzsünk fölött, imádattal a mennyek Királya felé, aki emberformában, alázatosan jelent meg az emberek között. 19 És mindazok, akik hittek benne a földön, vele együtt örvendeznek. 20 Aztán minden ember fel fog kelni, némelyek dicsőségre, némelyek pedig szégyenre. 21 És akkor az Úr Izraelt ítéli meg elsőként, az igazságtalanságaik miatt; mert amikor megjelent, emberi testben eljött Istenként, hogy szabadulást hozzon, nem hittek neki. 22 Azután megítéli mind a nemzeteket, mindannyiukat, akik nem hittek benne, amikor megjelent a földön. 23 És Izraelt meggyőzi a pogányok választottai által, mint ahogyan Ézsaut a midianiták által dorgálta meg, akik megtévesztették testvéreiket, hogy azok paráznaságba és bálványimádatba essenek; és ezáltal elidegenüljenek Istentől, azok gyermekeivé válva, akik rettegik az Urat. 24 Gyermekeim, ha ti az Úr parancsolatainak szentsége szerint jártok, akkor újra biztonságban lakhattok velem, és egész Izrael egybe lesz gyűjtve az Úrhoz. 25 És nem neveznek engem többé ragadozó farkasnak marakodásaitok miatt, hanem az Úr munkásának, aki ételt oszt majd azok számára, akik a jót cselekszik. 26 Feltámad hát majd a későbbi napokban egy az Úr által szeretett, Júda és Lévi törzsből, aki az Úr öröme szerint cselekszik és beszél, új ismerettel világosítva meg a pogányokat, de mint a farkas, elragadja azt Izraeltől. 27 És a kor beteljesedéséig a pogányok zsinagógáiban marad, és vezetőik között, hogy mint a zene dallama, úgy hangozzon minden szájából. 28 És ő is a Szentiratokba kerül, úgy szavai, mint cselekedetei, és ő az Úr választotta marad mindörökké. 29 És általa teljesedik be az, ami atyámnak, Jákobnak mondása: Ő kiegészíti Izrael törzseit. 30 És miután elmondta mindezt, kinyújtotta lábait. 31 És mélyen elaludva, szép halállal halt meg. 32 A fiai pedig azt tették, amit rájuk bízott, és testét felvitték Hebronba, eltemetni atyái mellé. 33 És életének teljes napjai százhuszonöt esztendő volt.

Lévi Testamentuma - A papi tisztségről és a felfuvalkodásról

I. 1. Lévi szavainak hiteles másolata ez, amelyeket fiaimhoz intéztem, hogy mindenben ezek szerint járjanak el, mert mindez ott áll előttük egészen az ítélet napjáig. 2. Egészséges volt még amikor fiaim magához szólította, de már tudta, hogy meg fog halni. Amikor egybegyűltök, így szólt hozzájuk:

II. 1. Én, Lévi, még Háránban fogantam és ott is születtem, csak később menekültem el együtt atyámmal Szikhembe. 2. Fiatal voltam, mintegy húszesztendő, amikor Dina, a nővérünk miatt végrehajtottuk a büntetést Emmór felett. 3. Amikor Abelmaulban őriztük a nyáját, leszállott rám az Úr értelmének szelleme, és láttam azt, hogy minden ember hogyan hagyja el a maga útját, és hogyan építi fel maga köré védőfalakat az igazságtalanságot, és hogyan ül ott az esztelenség védőbástyáin; 4. akkor igen elszomorodtam az emberi nem miatt, és könyörögtem az Úrhoz, mentsen meg ezektől engem. 5. Majd álom szállt le rám, és egy magas hegyet láttam magam előtt, ez a hegy az Abelmaulban levő Aszpidosz

hegység volt. 6. És íme, megnyíltak előttem az egek, majd így szólt hozzám az Úr angyala: - Lévi, jöjj be ide! 7. Átléptem az első égből a másodikba, és láttam a két ég közé felfüggesztett vizeket. 8. Majd a harmadik eget is láttam, mely sokkal fénylőbb volt az előző kettőnél, benne a magasság határtalan. 9. Megkérdeztem az angyalt: - Miért van ez így? Erre az angyal így válaszolt: - Ne csodálkozzál el ezek felett, még másik négy eget is fogsz látni, mikor majd odaérsz, melyek fénylőbbek is és tisztábbak is. 10. Egészen az Úr közelében fogsz állni, istentiszteleti szolgája leszel, titkait te adod hírül az embereknek, és hirdetni fogod majd Izrael eljövendő tisztulást adó fürdőjét. 11. Általad, és Juda által lesz láthatóvá az Úr az emberek között, bennetek szabadít meg minden emberi nemzettséget. 12. Az Úr osztályrészéből van életed, és ő lesz számodra a szántó föld, a szőlő, a termények, az arany meg az ezüst.

III. 1. Halljál hát most a hét égről. A legelső, és ezért a legutálatosabb is, mivel ez hordozza az emberek összes igazságtalanságát. 2. A második birtokolja a tüzet, a havat, a jeget, meg mindazt ami készen áll az Úr parancsának napjára, az Isten igazságos ítéletének megfelelően, ebben az égben lakik minden olyan szellem, akik a törvény elvetőit büntetésre hurcolják. 3. A harmadikban vannak a csatarendben álló erők, akiket az ítélet napjára állítottak fel, hogy megbüntessék a tévelygő, és Beliárhoz csatlakozott szellemeket. Ezen egek felett levő negyedik égben már a szentek vannak. 4. a szentek szentjében lévő hatalmas dicsőség ugyanis megsemmisít mindent, ami csak az első rétegekben van. 5. Az ezután következőkben az Úr színe előtt álló angyalok vannak, akik az istentisztelet szolgálatát végzik, és engesztelik az Urat az igazak minden tudatlanságáért. 6. jóillatú szellemi áldozatot mutatnak be az Úrnak, a vér nélküli áldozatot; 7. és ezek alatt ott vannak azok az angyalok, akik biztosítják a választvonalat az Úr színe előtt álló angyaloktól. 8. Az ezután következőben vannak a trónusok és a hatalmasságok, itt mindörökre himnuszokkal áldoznak az Istennek. 9. Hogyha az Úr reánk tekintene mindannyian megremegnénk; az egek és a föld, a mélységek megrendülnek nagysága színe előtt. 10. Mindezekre az emberek fiai érzéketlenek, bűnöket követnek el, és haragra ingerlik a Magasságbelit.

IV. 1. Tudjátok meg tehát, az Úr ítéletet fog tartani az emberek fiai felett, akkor majd a sziklák megrepednek, a Nap elsötétül, a vizek kiszáradnak, a tűz kialszik, minden teremtmény megsemmisül, a láthatatlan szellemek elenyésznek, a Magasságbeli szenvedése után a Hádész ki lesz rabolva, de a hitetlen emberek, de a hitetlen emberek megmaradnak igazságtalanságukban, és ezért bűnhődésre ítéltetnek. 2. A magasságbeli könyörgéseidet meghallgatta, hogy tégedet emeljen ki az igazságtalanságból, hogy tégedet fiává tegyen, színe előtt istentiszteletet végző szolgájává. 3. A tudás ragyogó fényességében világoskodsz Jákobban, és olyan leszel majd, mint a Nap Izrael minden magva számára. 4. Áldás adatik reád és minden magvadra, amíg az Úr nem tekint le az egész pogány világra, kik irgalmasságában az ő fiai lesznek majd mindörökre; a te fiaid azonban kezüket emelik rá, és agyonverik őt. 5. Ezért adatik meg most néked a tanács és az értelem, hogy a fiaiddal is megértesd ezeket. 6. mert mindaz, aki áldja őt, áldásban részesül, akik pedig átkozzák, elvesznek.

V. 1. Akkor megnyitotta előttem az angyal az ég kupoláját, és megláthattam a szent templomépületet, meg a dicsőség trónusán a Magasságbelit. 2. Így szólt hozzám: - Lévi, neked adom a papi szolgálattelvés áldásait, egészen addig, amíg el nem jövök, hogy Izrael közepette lakozzam. 3. Majd az angyal levezetett a földre, harci felszerelést és kardot nyújtott át nekem, és azt mondta: - Hajtsd végre az ítéletet Szikhemben Dináért, veled leszek majd, mert az Úr küldött engem. 4. Azokban a napokban a pusztulásra adom Emmór fiait, amint az megíratott a mennyek tábláin. 5. Én pedig így válaszoltam: - Kérlek Uram, mondd meg nekem a nevedet, hogy a szorongattatás napján hívni tudjalak! 6. Mire ő így szólt: - Én vagyok Izrael népének közbenjáró angyala, hogy ne érje őket semmiféle csapás a vég bekövetkeztéig, mikor minden gonosz szellem lesújt rájuk, 7. hogy mindezek után miként az álomból felkelő áldja a Magasságbelit, és azt az angyalt, aki közbenjárója Izrael népének meg minden igaznak.

VI. 1. Amikor megérkeztem atyámhoz, találtam egy fémkígyót, és ezért lett ennek a hegynek Aszpisz a neve, amely közel van Gebálhoz, Abilától meg jobbra esik; 2. ezen igéket pedig megőriztem szívemben. 3. Tanácskoztam apámmal meg Rubennel, a testvéremmel, hogy mit mondjunk majd Emmór fiainak, és mit tegyünk velük, mivel ily nagy utálatosságot követtek el azzal, amit Izraelben műveltek. 4. Akkor én az elsők között megragadtam Szikhemet, Simeon pedig Emmort. 5. Ezek után megérkeztek a testvéreim is, és a kard élével büntették meg a várost. 6. Amikor atyánk hallott ezekről, haragra lobbant, és elszomorodott, mert felvették ők a körülmetéltséget, de ennek következtében haltak meg, ezért az

áldásában másképpen cselekedett. 7. Vétkeztünk, mivel tudán kívül ezt megtettük, ő pedig egészen belebetegedett azon a napon. 8. De én tudtam, hogy az Isten parancsa volt ez a büntetés Szikhem felett, mert Sárával is úgy akartak tenni, mint ahogyan Dinával a nővérünkkel elbántak, és ezért sújtott le rájuk az Úr. 9. Így üldözték ők Ábrahámot, atyánkat, aki idegen volt ezen a földön, eltaposták hasas nyáját, és rokonát, Jebláet pedig meggyalázták. 10. Hasonlóan bántak minden jövevényrel országuk területén ezek, asszonyaikat elrabolták, majd elűzték őket. 11. Ezért lángolt fel az Úr haragja ellenük mindörökre.

VII. 4 Akkor így szóltam atyámhoz: - Ne töltsön el a harag azért, Uram, ha az Úr kipusztította a téged körülvevő kananeusokat, és a földjüket neked adja, utánad pedig magvadnak. 2. A mai naptól fogva Szikhemnek fogják nevezni az eszteleneknek a városát, mert ahogyan a bolondokkal szoktak bánni, úgy bántunk el mi is övelük. 3. Mivel esztelenül cselekedtek Izraelben azzal, hogy beszennyezték nővérünket. 4. Ott ők leteperték nővérünket, így mi mint öldöklők mentünk el Bételbe.

VIII. 1 Mindezek után még láttam egy másik jelenetet is, amely hasonló volt az előbbiekhöz; és ez hetven napra rá történt. 2. Hét fehér ruhába öltözött embert láttam, akik így szóltak hozzám: - Kelj fel és öltsd magadra a papság stóláját, az igazságosság koszorúját, az érettség igéit, az igazság saruját, és a hit melltáskáját, a jeladás mitránját és a prófétaság efódját. 3. Egyesével hozták oda hozzám, majd rám adták ezekkel a szavakkal: Mostantól fogva az Úr papjává lettél, te és magvad egészen a világ végezetéig. 4. Az első megkent szent olajjal, és átadta nekem az ítélethozatal pálcáját; 5. A második tiszta vízben fürdetett, majd kenyérral és borral kínált meg, és a legszentebbet, a szent és dicsőséges stólat adta rám; 6. A harmadik egy efódhoz hasonló bisszuszt adott rám; 7. A negyedik egy bíborhoz hasonló övvel felövezett engem; 8. az ötödik egy olajfaághoz hasonló gallyat adott a kezembe; 9. A hatodik koszorút tett a fejemre, 10. a hetedik pedig a papság diadémját tette a fejemre, a kezeimet pedig megtöltötte füstölőszerrel, hogy a papi tisztemet elvégezhessem az Úr előtt. 11. Ezek után így szóltak hozzám: - Lévi, az eljövendő Úr dicsőségének jeléig magvad három ágra fog szakadni. 12. Az első az, akiben ott lesz a hit, ő a nagy örökös, senki sem lesz nagyobb nála; 13. a második megmarad a papi hivatalában; 14. a harmadiknak pedig új név fog adatni, mert Júdából kél föl a király, aki új papságot fog alapítani, a pogányok mintája szerint, minden nemzet számára. 15. Az ő megjelenése kimondhatatlan, miként a magasságbeli prófétáé, aki Ábrahám magvából való. 16. Minden, ami csak kívánatos Izraelben, az a tiéd és magvadé, minden gyönyörködtető látomásban nektek lesz részetek, az Úr asztalában részesül majd magvad. 17. Közülük fognak kikerülni majd a főpapok, a bírúk, meg az írástudók, mivel az ő ajkuk őrzi a szentet. 18. Ha majd álmodból felébredsz, meglátod, hogy így történt minden. 19. Én pedig mindezt szívem mélyébe rejtettem, még egyetlen embernek sem mondtam el itt a földön.

IX. 1 Két nappal ezután én és Júda, atyánkkal együtt elmentünk Izsákhöz. 2. Atyámnak atyja megáldott engemet, azon látomás minden egyes igéjének megfelelően, amit előtte láttam, és nem akart lejönni velünk Bételbe. 3. Amint megérkeztünk Bételbe, atyám egy látomást látott velem kapcsolatban, hogy én úgy állok előttük ott, mint az Isten papja. 4. Akkor felkelt még kora hajnalban, és mindenéből tizedet adott az Istennek értem, 5. és megérkeztünk Hebronba, és ott letelepedtünk. 6. Izsák állandóan magához intett, és a törvényre oktatót engem ahogyan azt nekem megmutatta az Isten angyala. 7. Papi tisztem végzésére tanított, a leölt áldozat, a véres áldozat, a zsenge áldozat, a fölajánlások és a megszabadító áldozat törvényeire. 8. Minden nap tanítgatott engem, mivel még nem voltam gyakorlott az Úr színe előtt. 9. Ezt mondta: - Gyermekem, a gonoszság szellemétől indítva ne imádkozzál, mert ez ott akar maradni nálad, és a te magvad által akarja a szenteket beszennyezni. 10. Még fiatal korodban vegyél asszonyt magadhoz, de olyant, akin nem esett sérelem, olyant ne vegyél magadhoz, aki közönséges, vagy más nemzetségből való, és pogányt se vegyél el! 11. Mielőtt a szentélybe lépnél, fürödj meg, az áldozat közben is mosd le magadat, és amikor pedig bevégezted az áldozatot, ismét mosakodj meg. 12. Az Úr elé tizenkét olyan fát hozzál, amelyek minden időben zöldellnek, ahogyan ezt én Ábrahámától tanultam. 13. Mindenféle tiszta állat és szárnyas közül mutassál be áldozatot az Úrnak! 14. Minden elsőszülöttet, és minden első termésből való bort áldozz fel neki, és minden áldozatot sóval hints meg!

X. 1. Most tehát gyermekeim tartásatok meg mindazt, amit meghagytam nektek! 2. Ártatlan vagyok minden istentelenségétektől, meg minden törvényszegésétektől, amit csak tenni fogtok az idők teljességében, amikor a megváltó eljön. Mert istentelenné lesztek, Izraelt félrevezetitek, és

gonoszságotok nagy bajokat hoz rá az Úrtól. 3. Izraellel egyetemben semmibe veszitek a törvényeket, tisztátalanságotok miatt nem viseli Jeruzsálemet, hanem elhasítja a Templom kárpitját, mivel nem rejtegeti szégyeneteit. 4. Foglyokként lesztek szétszórva a pogányok között, utálat tárgyává váltok és olyanokká, mint akiket eltapostak. 5. Azt a házat, amelyet az Úr választ magának, Jeruzsálemnek fogják nevezni, amint ez ott van Énoknak, az igaznak könyvében is.

XI. 1. Majd pedig asszonyt vettem magamhoz, ekkor huszonnyolc éves voltam, az ő neve pedig Melkha volt. 2. Méhében fogant és szült, fiának a Gersan nevet adta, mivel a földünkön ekkor még jövények voltunk, a Gersan név ugyanis jövénynyt jelent. 3. Látomást láttam vele kapcsolatban, hogy nem ő lesz az, akit az első rendbe sorolnak. 4. Káth harmincöt esztendő koromban született, a napfelkelte órájában. 5. Látomásomban láttam, hogy ő az összes gyülekezet közül a leghatalmasabbak közepére állíttatik, 6. ezért adtam neki a Káth nevet, amely a nagyság szövetségét és kezdetét jelenti. 7. Életem negyvennyolcadik évében harmadiknak született Merari, nehezen szülte meg anyja, és ezért neveztem el őt Merarinak, ami annyit jelent „Keserűségem”, és kevéssel utána meg is halt. 8. Jokabet pedig hatvannégy esztendő koromban született Egyiptomban, de ekkor már én nagy dicsőségben állottam a testvéreim között.

Áser testamentuma - Az erény és a rossz kettős arculatáról

I. 1 Áser végrendeletének hiteles másolata ez, amit fiainak mondott el életének százhuszonötödik esztendejében. 2 Egészséges volt még, amikor így szólott hozzájuk: - Hallgassátok meg atyátokat, Áser fiai, mert ami az Úr színe előtt egyenes, azt most megmutatom néktek. 3 Mert az Isten két utat, kétféle gondolkodásmódot, kétféle tevékenykedést, két helyet és két célt adott az emberek fiai elé, 4 és ezért minden kettős, az egyik ellentéte a másiknak. 5 Kétféle út van, a jóé meg a rosszé, ezek miatt ott van a kettős megosztottság mindnyájunk keblében. 6 Ha a lélek jó úton akar haladni, minden cselekedete az igazságnak megfelelően történik, és ha valamiben vétkeznek, nyomban megtér. 7 Gondolatai az igazságon járnak, a rosszat kiveti magából, a gonoszságtól sietve menekül, a bűnt pedig tövestül kivágja. 8 Annak pedig, akinek gondolkodása a gonoszság felé hajlik, minden tette a gonoszságban születik meg, a jót elveti magától, a rosszhoz viszont ragaszkodik, felette Beliár uralkodik, és még ha jót is tenne, visszafordul a gonoszkodásba. 9 Ha pedig cselekedetét a jóval kezdené, annak végén már gonoszságba jut, mert hajlamainak tárháza a gonosz szellem mérgével van megtöltve.

II. 1 Ez a szellem még a jót is a rossz miatt teszi – mondotta – ezért cselekedetének végén a gonoszságba jut. 2 Könnyörtelenségével az ember neki szolgál a rosszban, így mindaz, ami kettős arculatú, végezetül teljességében gonosszá lesz. 3 Az ilyen ember azok közé kerül, akik szeretnek gonoszságot elkövetni, gonoszok közé számítanak, mivel a haláluk idején ide sorolják őket. Ezzel kapcsolatban egészen nyilvánvaló, hogy bár kettős arculatú, de minden tette gonosz. 4 Még a szeretetében is, mivelhogy a gonoszságából ered, elrejti a rosszat, és úgy tünteti fel azt, mintha jó lenne, így minden tette végülis a rosszba torkollik. 5 Az egyik lop, és elítéli a másikat, rabol vagy harácsol, de ugyanakkor irgalmat mutat a szegények iránt, ezzel kétszínű, és így egészében gonosz. 6 A kapzsi ember megharagítja az Istent, felbőszíti a Magasságbelit, a szegénnyel szemben irgalmatlan, a törvényt elrendelő Urat félreállítja és lekicsinyli, a szűkölködő mellett elmegy, 7 lelkét beszennyezi, a testet csillogtatja, sokakat elítél, és csak kevés emberrel tesz irgalmasságot, és ez mind a kétszínűséghez tartozik. 8 A másik házasságot tör, vagy paráználkodik, a szemérmességet elveti, böjtölése idején gonoszságot művel, hatalmát és gazdagságát felhasználva sokakat meghurcol, csak hiábavalóságokra való tekintettel tesz eleget a parancsoknak. És ez mind kétszínűség, ez mind egészében rossz. 9 Az ilyen emberek, mint a hasított körmű nyulak, felében tiszták ugyan, de valójában tisztátalanok. 10 Mert így szólt az Isten az egek tábláin.

III. 1 Ti pedig gyermekeim, ne legyetek hozzájuk hasonlóan kétszínűek, hogy a jót és a rosszat egyaránt megtegyétek, inkább csak a jóhoz ragaszkodjatok, mert ebben talál nyugalmat az Isten, és ezután sóhajtoznak az emberek is. 2 A rosszat űzzétek el magatokból, a sátánt pedig kergessétek ki a jótetteitekből, mert mindaz, aki kétszínű, nem az Istennek, hanem saját vágyainak szolgál, mivel ők Beliár kedvében járnak, meg olyan emberek kedvében, akik őhöz hasonlóak.

IV. 1 Minden jó embernek csak egy arculata van, így ha a két szükségtől távol történetesen bűnös gondolatuk lenne, igazak ők az Isten előtt. 2 Sokan megvetik ugyan a gonoszokat, de kettős cselekedeteket végeznek, rosszat a jó érdekében, de ezzel még az is jóvá lesz, mivel a rosszat gyökerénél fogva megvetik. 3 Vannak, akik gyűlölik az irgalmasságot, de elítélik a házasságtörést meg a rablást, és ezáltal kétszínűek, mégis minden tettükben jók, mert követik az Urat, és nem számítja egy helyre azt, aki helyesen gondolkodik, a valóban gonoszokkal. 4 A másik a feslettekkel együtt nem kíván jobb napokat látni, nehogy bemocskolódjon ajka, mely a lelkét is beszennyezné, kétszínű ő, de gyökerében mégis jó, 5 mert az ilyenek hasonlítanak az őzekhez meg a szarvasokhoz, a vad szokásaik miatt tisztátalanoknak mutatkoznak, de mindent tisztán fogadnak, mivel az Úr iránti buzgóság hatja át őket, tartózkodnak attól, amit Isten parancsai gyűlöletesekként tiltanak, megkülönböztetik a rosszat a jótól.

V. 1 Ezekből is láthatjátok gyermekeim, hogy miképpen mutat kettősséget minden cselekedet, hogy az egyik ellentétben áll a másikkal, és az egyik elrejti a másikat (a vagyomban, az ítélethozatalban ott rejlik a kapzsiság, a vidámságban a részegeskedés, a nevetésben a sírás, a nemzésben a kicsapongás). 2 Az életet követi a halál, a tiszteletadást a tiszteletlenség, a nappalt az éjszaka, a fényt a sötétség. Minden a nappal alá tartozik, az igazak meg az élet alá, ezért a halált az örökélet fogja felváltani. 3 A hazug nem az igazat

mondja, sem az igazságtalan az igazságot, mert minden igazság a fényből származik, ahogy minden az Istentől. 4 Mindezt én az életemben tapasztaltam meg, de nem tévelyegtem el az Úr igazságától, a Magasságbeli parancsait kutattam teljes erőmből, és a jó irányban haladtam kétszínűség nélkül.

VI. 1 Ügyeljetez tehát arra gyermekeim, hogy színlelés nélkül, igazságban kövessétek az Úr parancsolatait, 2 mert a kétszínűek kétféleképpen bűnhődnek. A megtévesztés lelkeit gyűlöljétek, azokkal együtt, akik az emberek gyengéinek megfelelő dolgok után törik magukat! 3 Az Úr törvényeit tartsátok meg, figyelmetek ne a rosszra irányuljon, mintha az jó lenne, inkább arra figyeljetez, ami valóban jó is, és tartsátok meg azt az Úr parancsolataiban, erre törekedjetez, mert nyugalmatokat ezekben fogjátok megtalálni. 4 Az emberi élet vége megmutatja majd az igazságosságot, akkor majd felismeri az Úr meg a sátán angyalait. 5 Ha pedig a lelketez zűrzavarok közepette elhagyja ezeket, a gonosz lélek fogja meggyötörni, aki ott működik vágyaitokban, és gonosz tetteitezben. 6 De ha nyugodt örvendezésben megismeritek a békesség angyalát, az majd megvéd bennetez egész életezeken át.

VII. 1 Ne váljatez olyanokká gyermekeim, mint Szodoma, aki vétkezett az Úr angyalai ellen, és így elveszett mindörökre! 2 Tudom én azt, hogy majdan ti is bűnöket fogtok elkövetni, és ezért az ellenség kezébe juttok, a földetez pusztasággá lesz, titez pedig szétszórna a föld sarkainak határaiig, a szórványokban élve kisémmiznek bennetez, és olyanokká változ, mint az elpárolgó víz. 3 Így lesz ez mindaddig, amíg a Magasságbeli nem tekint le a földre, akkor úgy fog eljönni, mint ember az emberek között, eszik és iszik, a víz által egyszerűségben összetöri a sárkány fejét. Ő fogja megszabadítani Izraelt és az összes pogány nemzetet, az Isten ember képebe mutatja magát. 4 Mondjátok el majd ezeket is a gyermekeiteznek, nehogy akkor majd engedetlenek legyenek vele szemben. 5 Az egek tábláiról ismerem, hogy ti is ellene szegültök, nem az Úr törvényére irányítjátok figyelmetetez, inkább az emberek parancsait követitek megrontva a gonoszság által. 6 Ezért titez mind széjjelszórna, Gáddal, Dánnal meg a testvéreimmel együtt, saját földjüket nem fogják ismerni, de még nyelvüket és nemzetségüket sem. 7 De a jószívűségből fakadó reménye folytán a hitben összegyűjt majd bennetez az Úr, Ábraháma, Izsákra és Jákobra való tekintettel.

VIII. 1 Amikor elmondotta mindezt, meghagyta nekik: - Hebronba temessetez el engemet. 2 Szép álomban elszenderülve, jó öregkört megélve halt meg, gyermekei pedig mindent úgy tettez, ahogyan azt ő nekik megparancsolta, elvitték őt, majd pedig eltemették atyái mellé.

József testamentuma - József végrendelete a mértéktartásról

I. 1 József végrendeletének hiteles másolata ez, azokban a napokban mikoron meghalni készült, egybehívta fiait és testvéreit, majd így szólott hozzájuk: 2 – Testvéreim és gyermekeim, hallgassátok meg Józsefet, akit Izrael oly nagyon szeretett, hallgassátok meg tehát gyermekeim a ti atyátokat. 3 Életemben eleget láthattam az irigységet meg a halált, de sohasem tévedtem az Úr igazságában. 4 A testvéreim gyűlöltek engemet, ám az Úr szeretett, azok nem akartak megkegyelmezni nekem, de az Úr megőrzött engemet, verembe dobtak, de a Magasságbeli kihozott onnan. 5 Rabszolgának adtak el, és az Úr megszabadított, fogságba estem, de az ő hatalmas keze segítségemre volt, az éhínség idején szükségét szenvedtem, és az Úr táplált engemet, 6 egyedül voltam, és az Úr megvigasztalt, gyengeségre jutottam, és a Magasságbeli reám tekintett, fogságban voltam, és a szabadító megkönyörült rajtam, a börtönből kiszabadított, a számkivetésben megsegített, az egyiptomiak keserű vádaitól megmentett, amikor a rabtársaim irigykedtek rám és a cselvettettek, velem volt és magasztalt fel engemet.

II. 1 Abban az időben Potifár, a fáraó főembere reám bízta a házáat, és szemérmetlen feleségével tusakodnom kellett, mert arra vágyott, hogy vele a törvényt megszegjem, 2 de atyámnak, Izraelnek Istene megőrizett engemet a fellobbanó tűztől. 3 Börtönbe zártak, ott megvertek és kigúnyoltak, de az Úr a börtönőrnél irgalmasságot adott énnekem, 4 mert nem hagytam el félelmét sem sötétségben, sem börtönben, szorongattatás vagy szükség közepette sem. 5 Az Isten nem szégyenül meg, mint az ember, nem bátortalanodik el, mint az emberek fia, nem gyöngélkedik, nem futamodik meg, mint a föld szülötte. 6 Minden körülmények között ott állt mellettem, mindenütt vigasztalt, egy kis időre ugyan elhagyott, de csak azért, hogy kipróbálja lelkem gondolatait. 7 Tíz kísértésben próbált meg, és úgy mutatott rám, mint aki kiállta a próbákat, mert mindegyikben megmaradtam türelmesnek. Hatalmas gyógyszer a türelem, és a kitartás sok jóval ajándékoz meg bennünket.

III. 1 Hányszor akart engemet a halálba vinni az egyiptomi asszony? Hányszor adott ki a félelmeknek, hányszor állított elő, hányszor bocsátott el, és hányszor nem akarta azt, hogy elmenjek tőle? Azt mondotta nekem: 2 Uralkodni fogsz felettem, meg enyéim felett, ha odaadod nekem magadat, uralkodónk leszel. 3 Akkor megemlékeztem atyáink, Jákob szavairól, szobámba mentem és sírva kérleltem az Urat. 4 Bőjtöltem mintegy hét esztendeig, és olyannak mutatkoztam Egyiptom előtt, mint aki fényűzően él, mert akik az Isten kedvéért bőjtöt tartanak, arcukat a kegyelem tölti el. 5 Ha borral kínáltak, nem fogadtam el, a nekem járó ételmezt három részre osztottam, és odaadtam a szükségben élőknek és az elgyengülteknek. 6 Az Úr elé álltam hajnalban, sírtam az egyiptomi, az emfisi nő miatt, mivel elháríthatatlanul terhemre volt, éjszaka is meggondolásaival jött hozzám. 7 Elsők között azért könnyörgtem, mert nem volt fiúgyermeke, ő meg úgy tekintett engemet, mintha csak a fia lennék, akkor imádkoztam az Istenhez, és fia született. 8 Egészen addig úgy bánt velem, mintha fia lennék, így megmaradhattam tisztaságban, de a végén mégis paráznságra kívánt csábítani. 9 Mikor rádöbbsentem erre, halálos szomorúság fogott el, eltaszítva őt magamtól, egyedül éltem, de sírtam miatta igen sok napon keresztül, mivel cselszövéseit és ármánykodásait felismertem. 10 Elmondottam neki a Magasságbeli szavait, hátha eláll parázna vágyaitól.

IV. 1 Sokszor próbálkozott azzal a csábítással is, hogy mint egy szent emberhez beszélt hozzám, a férje előtt dicsérte mértékletességemet, de hatalmába akart keríteni, mikor egyedül voltunk. 2 Nyilvánosság előtt, mint mértékletes embert dicsért, de titokban már azt mondotta: - Ne féljél férjemtől, ő meg van győződve mértékletességéről, ha bármit is mondanának nekik rólunk, úgysem hinné el. 3 Mindezek miatt zsákba öltözötten a földre feküdtem, úgy kérleltem az Istent, hogy szabadítson meg engemet ettől az egyiptomi asszonytól. 4 Mikor már semmire sem ment, akkor meg azzal jött hozzám, hogy tanítsam őt az Úr ígéire. 5 Egy alkalommal pedig azt is mondta nekem: - Ha azt akarod, hogy elhagyjam a bálványokat, tedd meg a kedvemet, egyiptomi férjemet is elállítom a bálványoktól, és az Úr törvényei szerint fogunk járni. 6 Mire így válaszoltam: - Az Úr nem a tisztátalanság közepette szólítja meg azokat, akik félik őt, és nem is a házasságtörőkben leli kedvét, hanem azokban, akik tiszta szívvel és tiszta szájjal közelítenek Hozzá. 7 Erre elhallgatott, mert fáj neki, hogy nem teljesedhetett be vágyódása. 8 Én pedig megsokszoroztam bőjtjeimet meg imádságaimat, hogy az Úr szabadítson már meg tőle.

V. 1 Egy másik alkalommal meg így szólott hozzám: - Ha nem akarsz velem házasságtörést elkövetni, akkor én megmérgezem egyiptomi férjemet, és majd törvényesen, mint férjemet vehetek magamhoz. 2 Amikor meghallottam ezt, ruháimat megszagattam és így szóltam hozzá: - Asszony, féljed az Urat, és ne kövesd el ezt a gonoszságot, nehogy te is elpusztuljál, mert én elmondom mindenkinek a te istentelen gondolataidat. 3 Erre ő igen megijedt, és nem is alap nélkül, majd kérlelni kezdett, hogy senkinek se mondjam el gonoszságait. Melengetően ajándékokkal vett körül, az emberek fiainak mindenféle ingyencségeit küldte hozzám.

VI. 1 Ezután ételekben elvegyített varázsszereket is küldött nekem. 2 Amikor jött az eunukh, és hozta az ételt, reátekintettem, és egy félelmetes embert láttam, aki az étel mellett átadta nekem a tört is, és azonnal megértettem, hogy az étel hatása lelkelem megtévesztésére szolgál. 3 Mikor kiment, sírva fakadtam, és sem ezt, sem más küldeményt nem ízleltem meg. 4 Másnap beállított hozzám, amikor ott meglátta az ételt, így szólt: - Mit jelentsen ez, hogy te nem eszel ebből az ételből? 5 Mert halálos varázslással töltöttem meg – válaszoltam rá – hogyan is mondhattad, „nem közeledek többet a bálványokhoz, hanem egyedül az Úrhoz”? 6 Tudd meg tehát, atyám Istene angyala által feltárta előttem gonoszságodat, és az ételt érintetlenül hagytam a te gyalázatodra, hogy mikor ezt meglátod, magadba szálljál. 7 De tudd meg, hogy az istenfélőket mértékletességük miatt sohasem fogják legyőzni az istentelenek gonoszságai. Majd pedig fogtam az ételt és a szeme láttára megettem az egészet, és így szóltam: - Atyáim Istene és Ábrahám Angyala velem lesz. 8 Akkor a lábaim elé borult, sírás fogta el, de én felemeltem, megintettem, és megérttettem vele, hogy soha többé ne kövessen el ilyen istentelenséget.

VII. 1 Mivel szíve a velem való kicsapongásra indította és tovább kereste annak módját, hogy engem csapdába ejtsen és sóhajtozások közepette egyre összetörtebb lett. 2 Láta ezt férje, az egyiptomi is, és megkérdezte tőle: - Miért oly beesett az arcod? – Szívem szomorúsága miatt gyötörődöm – válaszolta –, lelkelem jajgatásai sorvasztanak. Férje pedig ápolta őt, hogy végképpen el ne gyengüljön. 3 Egyszer, amikor férje távol volt, odajött hozzám és így szólt: - Rettenetesen kínlódom, ha nem szánsz meg engemet, tűzbe vagy szakadékba vetem magam. 4 De én azonnal láttam, hogy Beliár lelke zavarta így meg, az Úrhoz könyörögtem és így szóltam hozzá, az asszonyhoz: 5 – Miért vagy így felindulva, miért vagy ilyen összezavart, bűneidtól elvakult? Gondolj csak arra, hogy ha nem fékezed magadat, el fogsz veszni, s Széthon, féljed ágyasa az ellenséged, gyermekeid üldözője lesz, és még az emlékedet is kitörli a föld színéről. 6 Szavaimra így válaszolt: - Ismerd be, hogy te is szeretsz engemet, és ez elég nekem, aztán tegyél ellenemre, meg gyermekeim ellen, de elvárom, hogy vágyam teljesüljön. 7 Nem fogta fel, hogy az Istenem miatt beszéltem így, nem pedig őerte. 8. Ha valaki gonosz szenvedélyébe zuhanva szenvedne és annak szolgálna olyanképpen, mint ez az egyiptomi asszony, mindazt a jót, amiről csak hall, szenvedélyébe – ami ugyan elgyengíti őt – olvasztja be, a gonosz vágyaiba juttatja.

VIII. 1 Elmondom néktek még azt is, gyermekeim, hogy már a hatodik óra felé járt az idő, amikor elment tőlem, én meg a nap további részében, meg egész éjszaka is térden álltam az Úr előtt, megszabadulásomért könyörögtem hozzá, hogy tisztára moshassam magamat az egyiptomi asszonytól. 2 Ezek után megragadta ruháimat, akkor ő erőszakosan húzott, hogy most háljunk együtt. 3 Amikor láttam, hogy őrjöngő erővel ragadja meg a ruhámat, mezítelenül elfutottam. 4 Ő pedig felindultságában bevádolt engemet a férjénél, erre az egyiptomi férje házában börtönbe vetett engemet, majd odakint megostoroztatott és a Fáraó börtönébe küldött. 5 Ahogy bilincsekben voltam, az egyiptomi asszony egészen elgyengült szomorúságában, és hallotta, hogy a sötétség házából himnusz hallatszik az Úrhoz, mert még ott is vidám hangom volt, örvendezve dicsőítettem Istenemet, egyedül azért, hogy ezen események folytán megszabadultam az egyiptomi asszonytól.

IX. 1 Ő ugyan több ízben üzent nekem, és azt mondotta: - Fontold meg, ha eleget teszel kívánságomnak, akkor kiszabadítalak a börtönből, és kiviszlek tégedet a sötétségből. 2 De mindezekből mit sem engedtem beférkőzni a gondolataimba, soha nem hajoltam hozzá. Jobban szeret engemet az Isten a sötét veremben, de önmegtagadásban és böjtölésekben, mint az étkezőtermekben kicsapongások közepette. 3 Aki a mértékletesség útján halad, az a dicsőséget akarja magához ragadni, és tudja a Magasságbeli, hogy mi az, ami javára válik, és azt adja meg neki, történetesen ezeket, és ezért is adta meg nekem mindezt. 4 Gyakran elfogta a gyengeség, és eljött énhozzám magányomban és hallotta

esdekléseim hangját. Megértettem sóhajtozásait, és elhallgattam. 5 Amikor még fent voltam a házában, karjait lemeztelenítette, ugyanúgy melleit meg lábszárait is, azért, hogy én rávessem magamat. Minden tagjában csodálatosan szép volt ő, különösen pedig akkor, ha felékesítette magát, de mindezt csak azért tette, hogy megtévesszen, ám az Úr megóvott engemet ármánykodásaitól.

X. 1 Látjátok gyermekeim, hogy mily nagy dolgokat visz végbe a türelem, az imádsággal és a böjttel egyetemben. 2 Ha ti a mértékletességet és a tisztaságot fogadjátok be szerénységben és türelemben, szívetek megalázkodásában, akkor az Úr fog lakni tibennetek, mert szereti a mértékletességet. 3 Ha azt, akiben a Magasságbeli lakozik, valaki is irigykedéssel venné körül, rágalmazó szavak és fondorkodások kíséretében, az Úr, aki benne lakozik, mértékletességére való tekintettel nemcsak hogy megszabadítja őt, hanem felemeli és megdicsőíti, ahogyan velem is ezt tette. 4 Az ilyen ember mindenben összeszedett, szavaiban, tetteiben és gondolataiban egyaránt. 5 Tudják a testvéreim is, hogyan szeretett atyám engemet, mindazonáltal én nem lettem szívemben dölyfössé, gyermeki maradtam, gondolataimban mindig ott volt az Úr félelme, mert tudtam, hogy mindez el fog múlni. 6 Mérsékeltem magamat, tartottam testvéreimtől, a tőlük való félelmemben hallgattam, mikoron ők eladtak engemet, és az izmaelitáknak sem árultam el nemzetségemet, azt, hogy Jákobnak, a hatalmas és erős embernek fia vagyok én.

XI. 1 Fiaim, legyen ott az Úr félelme a ti cselekedeteitekben is, tiszteljétek testvéreiteket, mert mindaz, aki az Úr törvényeit teszi, az Úr is szeretni fogja ezeket. 2 Akkor az izmaelitákkal eljutottam az indokolpitákhoz, és azok tudakolni kezdtek felőlem, de én azt mondtam, hogy csak szolga voltam a mi házunknál, nehogy valahogyan is megszégyenítsem testvéreimet. 3 Közöttük a legtekintélyesebb megjegyezte: - Nem vagy te szolga, még a tekinteted is elárul tégedet! Halálra faggatott engemet, de én erősködtem, hogy bizony szolgájuk vagyok. 4 Amikor megérkeztünk Egyiptomba, azok megverekedtek érettem, aki arannyal fizetett, az kapott meg. 5 Eladóim közül mindegyik azt látta jónak, hogy az egyik kereskedőnél otthagyanak Egyiptomban, mindaddig, amíg áruikkal vissza nem térnek. 6 Az Úr kegyelmét adta nekem a kereskedő szemében, ezért rám bízta házának vezetését. 7 És megáldotta őt az Úr kezeim által, aranyban meg ezüstben meggazdagította, 8. három hónapig és öt napig maradtam ott nála.

XII. 1 Abban az időben éppen ezen a helyen időzött Memfisz, Petefrisz felesége, nagy pompával körülötte. Szemeit rámvetette, mivel beszéltek rólam neki az eunukhjai. 2 Akkor elmondotta férjének, hogy ez a kereskedő egy bizonyos héber férfi keze által meggazdagodott, és azt beszélik róla, hogy rablás útján jutott hozzá Kánaán földjén, 3 épp azért tartsál ítéletet ezen ügyben, az ifjút hozd át a te gazdaságodba, akkor majd tégedet is meg fog áldani a héberek Istene, mivel a mennyei kegyelem van rajta.

XIII. 1 Petefrisz megfogadta szavait, parancsba adta, hogy vezessék elibe a kereskedőt, és így szólt hozzá: - Mit hallok én felőled, hogy lelkeket lopsz a héberek földjéről a kereskedelmi munkádra? 2 Erre a kereskedő leborult előtte és kérlelni kezdte: - Kérlek, uram, nem tudom, mit mondasz. Amaz közbevágta: - Honnan került hozzád ez a héber szolga? 3 Az izmaeliták hagyták ott nálam letétben addig, ameddig ők vissza nem térnek. Amaz nem hitte el, megparancsolta, hogy mezítelenül korbácsolják meg a kereskedőt. 4 Miután az kitartott szava mellett, Petefrisz így szólt hozzá: - Vezesd ide hozzám azt az ifjút! 5 Amikor odaértünk hozzá, én leborultam a főeunukh előtt. A fáraónál méltóságban a harmadik volt, minden eunukh fő előljárója, feleségei és gyermekei meg ágyasai voltak. 6 Mondd tehát, szolga vagy, vagy szabad ember? - Szolga vagyok, válaszoltam neki. 7 Kinek a szolgája vagy - folytatta tovább. Az izmaelitáké - feleltem. 8 Majd ismét kérdést tett fel: - Hogyan lettél ezeknek a szolgája? Kánaán földjén vettek meg engem - válaszoltam. 9 Nem hitte el nekem, azt mondta, hogy hazudok. Meztelenre vetkőztetett, és parancsba adta, hogy korbácsoljanak meg.

XIV. 1 Amikor Memfisz látta, ajtón keresztül, hogy megkorbácsolnak engemet, ezekkel a szavakkal menesztett valakit a férjéhez: - Igazságtalan a te ítéleted, mert az elrabolt embert bünteted, ahelyett, hogy a büntett elkövetőjével tennéd ezt. 2 És mivel nem változtattam meg szavam a verés ellenére sem, ezek után sem, elrendelte, hogy börtönbe zárjanak, egészen addig, amíg vissza nem térnek a szolga gazdáik. 3 Felesége erre megjegyezte: - A nemes születésű és fogoly gyermeket miért akarod fogságban

tartani, maradjon csak szabadon, és legyen a szolgálatodra. 4 Bűnös vágyai folytán látni akart ugyanis engemet, a gondolatai mindig ezen jártak. 5 Mire ő azt válaszolta Memfisznek: - Nincs szokásban az egyiptomiaknál, hogy bizonyítékok híján valamit is elvegyenek a másiktól. 6 Mindezt a kereskedővel és velem kapcsolatban mondotta, úgy van az rendjén, hogy én a börtönben maradjak.

XV. 1 Huszonnégy nappal ezután megérkeztek az izmaeliták. Hallottak már róla, hogy Jákob, az atyám sirat engemet, és így szóltak hozzám: 2 – Miért mondtad magadról, hogy te szolga vagy? Íme, most mi megtudtuk rólad, hogy egy tekintélyes ember fia vagy, és atyád ott sirat tégedet zsákban és hamuban. 3 Erre már engemet is fojtogatott a sírás, gyötrődtem magamban, de testvéreimet nem akartam mégsem megszegényíteni, ezért így válaszoltam: - Erről én nem tudok, szolga vagyok. 4 Ezek után már ők is el akartak adni engemet, nehogy kezük között találjanak rám, 5 féltek ugyanis Jákobtól, nehogy bosszút álljon rajtuk, mert hallottak róla, hogy hatalmas ő az Isten és az emberek előtt egyaránt. 6 Akkor a kereskedő így szólott hozzájuk: - Most már engemet szabadítsatok meg Petefrisz ítéletétől. 7 Odajöttek és kértek engem: Mondd, hogy ezüstben fizettünk meg, és szabadon engedünk.

XVI. 1 Akkor Memfisz kifejezte óhaját a férje előtt, hogy vásároljon meg engemet. Hallottam ugyanis – mondotta –, hogy szándékukban áll eladni. 2 Majd elküldötte az egyik eunukhját az izmaelitákhoz, és megkérte őket, hogy adjanak el. 3 De nem tudtak megegyezni, ezért otthagyták egymást. Az eunukh beszámolt róluk gazdájának, hogy ezek a fiúért igen nagy árat akarnak. 4 Erre ő egy másik eunukhját küldte oda, meghagyva neki: – Még ha két aranyminát is kérnek érte, adjátok meg nekik, ne sajnáljátok érte az aranyat, úgy térjete vissza, hogy megvásároltátok azt az ifjút. 5 Végül nyolcvan aranyat fizetett ki neki értem, de az egyiptomi asszonynak százat mondott, hogy ennyit kellett értem adnia. 6 Mikor tudomást szereztem róla, hallgattam, nehogy megfenyítsék az eunukhot.

XVII. 1 Látjátok gyermekeim, hogy mi mindent kellett nekem elviselni azért, nehogy szégyenben hagyjam testvéreimet? 2 Szeressétek egymást ti is, türelemben rejtsetek el egymás gyengéit! 3 Mert az Istennek öröme van a testvérek egyetértése, és a jóindulatú szív szeretettől indított választásai. 4 Amikor testvéreim lejöttek Egyiptomba, megtudták, hogy én visszajuttattam nekik pénzüket, meg azt is, hogy nem haragudtam rájuk, hanem meghívtam őket. 5 Jákob halála után pedig még jobban szerettem mindegyiket, amit meg atyánk meghagyott, én nagyobb buzgalommal megtettem, mint ők, ők mindezekben elcsodálkoztak. 6 Azt sem túrtem el, hogy sanyargassák őket, akár a legkisebb dologban is, ami csak megfordult a kezem között, mind nekik juttattam. 7 Az ő fiaik az én fiaim voltak, az én fiaim pedig az ő szolgálói; lelkük olyan volt, mintha csak lelkem lenne, minden fájdalmuk az én fájdalmam is volt, minden gyengeségük az én erőtlenségem, földem az ő földjük, terveim az ő terveik. 8 Nem toltam magamat magasba közöttük nagyzolásba a nekem adatott dicsőség miatt, hanem olyan voltam közöttük, mint egy a legkisebbek közül.

XVIII. 1 Ha ti is az Úr parancsai szerint jártok, gyermekeim, titeket is éppúgy felmagasztal majd, és megáld a jó dolgokban mindörökre. 2 Ha valaki ártani akarna nektek, ti jócselekedeteitekben könyörögjete az ilyenekért, akkor majd az Úr minden rossztól megóv benneteket. 3 Íme láthatjátok azt is, türelmességem által Heliopolisz papjának leányát vettem feleségül, és vele együtt még száz talentumnyi aranyat is adtak nekem hozományként és őket is nekem szolgáltatta az Úr. 4 Szépséggel is megajándékozott engemet, mint egy virágszálat, mely Izrael szépségei fölé magasodott, és megtartott engemet erőmben és szépségemben, egészen az öregkorig, mivel mindenben hasonlítottam Jákobhoz.

XIX. 1 Hallgassatok reám, gyermekeim, hogy mit is láttam én az egyik álmomban! 2 Tizenkét szarvas legelészik együtt, ebből kilencen elválnak és szerteszéjjel szóródnak a földön, másnap pedig ugyanúgy a többi három is. 3 Akkor láttam, hogy a három szarvasból három bárány lesz, az Úrhoz kiáltottak, és az Úr kivezette őket egy vízben gazdag, viruló helyre, a sötétből a világosságra. 4 Az Úrhoz kiáltottak, amíg hozzájuk nem terelte a többi kilenc szarvast, és így mind olyanná lettek, mint tizenkét bárány, rövid idő alatt igen megsaporodtak, hatalmas nyájja lettek. 5 Ezek után pedig azt láttam, hogy tizenkét tehén egyetlen üszőt szoptatott, és ez a dús tejből egész tengert adott, majd a tizenkét nyáj ebből a tejből ivott, hasonlóan más megszámlálhatatlanul sok nyáj is. 6 A negyedik bikának a szarvai felemelkedtek egészen az egekig, olyanná lett az, mint az egész nyáj védőbástyája, és a két szarva között egy másik szarvat is növesztett, 7 és láttam, hogy ez a hajtás tizenkétszeresen körülvette a többit, és a bikák

tökéletes védelme lett. 8 És a szarvai közt egy szűzet láttam, aki hibiszkuszból készült stólát viselt, és belőle fog kijönni a szeplőtlen Bárány, a nemesek legnemesebbje, mint egy oroszán, de minden vadállat fellázad majd ellene, ám mint bárány győzi le azokat, elpusztítja mind, összetaposva. 9 Az angyalok örvendezni fognak, ugyanúgy az emberek, és az egész föld. 10 Mindez annak idején be fog következni, a végső napokban. 11 Ti pedig, gyermekeim, tartsátok meg az Úr parancsolatait, Júdát és Lévit tiszteljétek, mert belőlük kél fel számotokra az Isten Báránya, kegyelme által megszabadítja az összes pogányt, meg Izraelt. 12 Országá örökké tartó királyság lesz, sohasem fog meginogni; az én uralmam akkor megszűnik köztetek, mint csőszkunyhó, ami a nyár elmúltával már nem is látható.

XX. 1. Tudom, halálom után az egyiptomiak sanyargatni fognak benneteket, de az Isten ítéletet fog szolgáltatni nektek, és elvezet titeket atyáitok ígérétebe. 2. Akkor vigyétek csontjaimat magatokkal; mikor majd magatokhoz veszitek csontjaimat, veletek lesz az Úr is fényességgel övezve, Beliár pedig az egyiptomiakkal, de a sötétségben. 3 Asenátot, az anyátokat is vigyétek magatokkal, Bála mellé a Hippodromnál Rákhel szomszédságában helyezétek nyugalomra őt. 4. Amint elmondotta ezeket, lábait kinyújtotta és örök álmra szenderült. 5 Megsíratta őt egész Izrael, de az egész Egyiptom is nagy sírásban volt. 6 Az egyiptomiakkal úgy bánt ő, mint saját osztályrészével, jót tett velük, minden munkájában, szándékaival és tetteivel egyaránt mellettük állt. 6 És amikor Izrael gyermekei kivonultak Egyiptomból, magukkal vitték József csontjait és eltemették Hebronban az atyái mellé, és az ő éveinek száma százöt esztendő volt.